

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Komise (EU) č. 15/2010 ze dne 7. ledna 2010, kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek ⁽¹⁾** 1

Nařízení Komise (EU) č. 16/2010 ze dne 8. ledna 2010 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 6

ROZHODNUTÍ

2010/12/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 5. ledna 2010 o vynětí některých finančních služeb v poštovním odvětví v Itálii z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (oznámeno pod číslem K(2009) 10382) ⁽¹⁾**..... 8

JEDNACÍ ŘÁDY

★ Výbor regionů – Jednací řád	14
-------------------------------------	----

IV Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu

2010/13/ES:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2009 o režimu podpory C 2/09 (ex N 221/08 a N 413/08), který Německo zamýšlí zavést za účelem modernizace rámcových podmínek pro kapitálové účasti (oznámeno pod číslem K(2009) 7387) ⁽¹⁾	32
---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 15/2010

ze dne 7. ledna 2010,

kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 ze dne 17. června 2008 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek⁽¹⁾, a zejména na čl. 22 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 689/2008 provádí Rotterdamskou úmluvu o postupu předchozího souhlasu (dále jen „postup PIC“) pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, podepsanou dne 11. září 1998 a schválenou jménem Společenství rozhodnutím Rady 2003/106/ES ze dne 19. prosince 2002 o schválení Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu jménem Evropského společenství⁽²⁾.
- (2) Příloha I nařízení (ES) č. 689/2008 by měla být změněna, aby byla zohledněna regulační opatření týkající se některých chemických látek přijatá podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení

Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES⁽³⁾, směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh⁽⁵⁾.

- (3) Bylo rozhodnuto nezařadit látky 1,3-dichlorprop-1-en, benfurakarb a trifluralin jako účinné látky do přílohy I směrnice 91/414/EHS s tím účinkem, že použití těchto účinných látek jako pesticidů je zakázáno, a proto by měly být zařazeny do seznamů chemických látek obsažených v příloze I částech 1 a 2 nařízení (ES) č. 689/2008. Vzhledem k tomu, že byly předloženy nové žádosti, které vyžadují nová rozhodnutí o zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS, zařazení do seznamu chemických látek obsaženého v příloze I části 2 nařízení (ES) č. 689/2008 by nemělo být provedeno, dokud nebudou přijata nová rozhodnutí o statusu těchto chemických látek.
- (4) Bylo rozhodnuto nezařadit látku methomyl jako účinnou látku do přílohy I směrnice 91/414/EHS a nezařadit látku methomyl jako účinnou látku do přílohy I, IA nebo IB směrnice 98/8/ES s tím účinkem, že použití této účinné látky jako pesticidu je zakázáno, a proto by měla být zařazena do seznamů chemických látek obsažených v příloze I částech 1 a 2 nařízení (ES) č. 689/2008. Vzhledem k tomu, že byla předložena nová žádost, která vyžaduje nové rozhodnutí o zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS, zařazení do seznamu chemických látek obsaženého v příloze I části 2 nařízení (ES) č. 689/2008 by nemělo být provedeno, dokud nebude přijato nové rozhodnutí o statusu této chemické látky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 31.7.2008, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 63, 6.3.2003, s. 27.⁽³⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

- (5) Bylo rozhodnuto nezařadit látky diazinon, dichlorvos a fenitrothion jako účinné látky do přílohy I směrnice 91/414/EHS s tím účinkem, že použití těchto účinných látek jako pesticidů je přísně omezeno, a proto by měly být zařazeny do seznamu chemických látek obsaženého v příloze I části 2 nařízení (ES) č. 689/2008, protože prakticky veškeré použití těchto látek je zakázáno navzdory tomu, že tyto látky byly identifikovány a oznámeny pro hodnocení podle směrnice 98/8/ES, a mohou tedy být nadále povoleny členskými státy, dokud nebude přijato rozhodnutí podle uvedené směrnice.
- (6) Směrnice 91/414/EHS stanoví v čl. 8 odst. 2 období 12 let, během něhož mohou členské státy povolit uvést na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující některé účinné látky. Toto období bylo prodlouženo nařízením Komise (ES) č. 2076/2002 ze dne 20. listopadu 2002 o prodloužení lhůty uvedené v čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS, nezařazení určitých účinných látek do přílohy I uvedené směrnice a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tyto účinné látky⁽¹⁾. Avšak vzhledem k tomu, že zařazení účinných látek azinfos-methylu a vinklozolinu do přílohy I směrnice 91/414/EHS nebylo schváleno před uplynutím této lhůty, musely členské státy odejmout vnitrostátní povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tyto látky od 1. ledna 2007. Výsledkem je, že použití účinných látek azinfos-methyl a vinklozolin jako pesticidů je zakázáno, a tudíž by měly být zařazeny do seznamu chemických látek obsaženého v příloze I části 2 nařízení (ES) č. 689/2008.
- (7) Bylo rozhodnuto přísně omezit použití látek fenarimolu, methamidofosu a procymidonu pomocí několika opatření včetně toho, že tyto účinné látky byly zařazeny do přílohy I směrnice 91/414/EHS pouze na velmi krátkou dobu. Po uplynutí této lhůty již není použití těchto účinných látek povoleno s tím účinkem, že jsou zakázány v kategorii „pesticidy“, a proto by měly být zařazeny do seznamů chemických látek obsažených v příloze I částech 1 a 2 nařízení (ES) č. 689/2008.
- (8) Bylo rozhodnuto zařadit látku parakvat jako účinnou látku do přílohy I směrnice 91/414/EHS směrnicí Komise 2003/112/ES ze dne 1. prosince 2003, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky parakvatu⁽²⁾. Avšak směrnice Komise 2003/112/ES byla zrušena rozsudkem Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 11. července 2007 ve věci T-229/04⁽³⁾ s tím účinkem, že je zakázáno použití této účinné látky jako pesticidu, a proto by měla být zařazena do seznamů chemických látek obsažených v příloze I částech 1 a 2 nařízení (ES) č. 689/2008.
- (9) Rozhodnutím Komise 2007/322/ES ze dne 4. května 2007, kterým se stanoví ochranná opatření týkající se používání přípravků na ochranu rostlin obsahujících tolylfluamid, který působí kontaminaci pitné vody⁽⁴⁾, bylo rozhodnuto za určitých podmínek omezit použití přípravků na ochranu rostlin obsahujících látku tolylfluamid. Kromě toho bylo v rámci odvětví rozhodnuto o stažení přípravků na ochranu rostlin obsahujících účinnou látku tolylfluamid z trhu za účelem ochrany lidského zdraví s tím účinkem, že použití této účinné látky v podkategorii „pesticidy ve skupině prostředků na ochranu rostlin“ je zakázáno. Zákaz v této podkategorii je považován za přísné omezení v kategorii „pesticidy“, a proto by tato účinná látka měla být zařazena do seznamů chemických látek obsažených v příloze I částech 1 a 2 nařízení (ES) č. 689/2008.
- (10) Bylo rozhodnuto zařadit látku diuron jako účinnou látku do přílohy I směrnice 91/414/EHS s tím účinkem, že použití této účinné látky již není v podkategorii „pesticidy ve skupině prostředků na ochranu rostlin“ zakázáno. Tato účinná látka by proto měla být vyřazena z přílohy I části 1 nařízení (ES) č. 689/2008.
- (11) Byla předložena nová žádost týkající se účinných látek kadusafos, karbofuran, karbosulfan a haloxyfop-R, která vyžaduje nové rozhodnutí o zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS, a tak by tyto chemické látky měly být vyřazeny ze seznamu chemických látek obsaženého v příloze I části 2 nařízení (ES) č. 689/2008. Rozhodnutí o zařazení do seznamu chemických látek v příloze I části 2 by nemělo být provedeno, dokud nebude k dispozici nové rozhodnutí o statusu těchto látek podle směrnice 91/414/EHS.
- (12) Příloha I nařízení (ES) č. 689/2008 by tudíž měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (13) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 133 nařízení (ES) č. 1907/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 689/2008 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 319, 23.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 321, 6.12.2003, s. 32.

⁽³⁾ Úř. věst. C 199, 25.8.2007, s. 32.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 119, 9.5.2007, s. 49.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. ledna 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 689/2008 se mění takto:

1) Část 1 se mění takto:

a) doplňují se nové položky, které znějí:

Chemická látka	Č. CAS	Č. EINECS	Kód KN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
„1,3-Dichlorprop-1-en ⁽²⁾ “	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
Benfurakarb	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Fenarimol +	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Methamidofos ⁽³⁾ +	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Methomyl	16752-77-5	240-815-0	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Parakvat +	4685-14-7	225-141-7	2933 39 99	p(1)	b	
Procymidon +	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Tolyfluanid +	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Trifluralin	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	

⁽²⁾ Tato položka nemá vliv na stávající položku (Z)-1,3-dichlorpropen (č. CAS 10061-01-5).

⁽³⁾ Tato položka nemá vliv na stávající položku pro rozpustné kapalné přípravky látky methamidofos s více než 600 g účinné složky v 1 l.“

b) zrušuje se tato položka:

Chemická látka	Č. CAS	Č. EINECS	Kód KN	Podkategorie (*)	Omezení použití (**)	Země, pro které se nepožaduje oznámení
„Diuron“	330-54-1	006-015-00	2924 21 90	p(1)	b“	

2) Část 2 se mění takto:

a) doplňují se nové položky, které znějí:

Chemická látka	Č. CAS	Č. EINECS	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
„Azinfos-methyl	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Diazinon	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Dichlorvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitrothion	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Methamidofos (1)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Parakvat	1910-42-5	217-615-7	2933 39 99	p	b
Procymidon	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Tolyfluanid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Vinklozolin	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(1) Tato položka nemá vliv na položku v příloze I části 3 pro rozpustné kapalné přípravky látky methamidofos s více než 600 g účinné složky v 1 l.“

b) zrušují se tyto položky:

Chemická látka	Č. CAS	Č. EINECS	Kód KN	Kategorie (*)	Omezení použití (**)
„Kadusafos	95465-99-9	není k dispozici	2930 90 85	p	b
Karbofuran	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p	b
Karbosulfan	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p	b
Haloxypop-R (Haloxypop-P-methyl ester)	95977-29-0 (72619-32-0)	není k dispozici (406-250-0)	2933 39 99 (2933 39 99)	p	b“

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 16/2010**ze dne 8. ledna 2010****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 9. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. ledna 2010.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	51,7
	TN	104,3
	TR	85,9
	ZZ	80,6
0707 00 05	EG	174,9
	JO	115,2
	MA	79,4
	TR	129,4
	ZZ	124,7
0709 90 70	MA	99,2
	TR	109,6
	ZZ	104,4
0805 10 20	EG	46,1
	IL	56,2
	MA	42,4
	TR	54,3
	ZZ	49,8
0805 20 10	MA	73,9
	TR	64,0
	ZZ	69,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	51,7
	IL	71,3
	JM	118,7
	MA	88,8
	TR	76,7
	US	75,0
	ZZ	80,4
0805 50 10	EG	74,9
	MA	65,5
	TR	63,3
	ZZ	67,9
0808 10 80	CA	84,4
	CN	86,0
	MK	25,2
	US	110,5
	ZZ	76,5
0808 20 50	CN	54,9
	US	110,2
	ZZ	82,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 5. ledna 2010

o vynětí některých finančních služeb v poštovním odvětví v Itálii z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb

(oznámeno pod číslem K(2009) 10382)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2010/12/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 4 a 6 této směrnice,

s ohledem na čtyři žádosti předložené Italskou republikou prostřednictvím elektronické pošty obdržené dne 8. července 2009,

po konzultaci Poradního výboru pro veřejné zakázky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

- (1) Dne 8. července 2009 obdržela Komise čtyři italské žádosti podle čl. 30 odst. 4 směrnice 2004/17/ES předané Komisi prostřednictvím elektronické pošty. Komise si elektronickou poštou ze dne 24. září 2009 vyžádala doplňující informace, které italské orgány po prodloužení počáteční lhůty předaly prostřednictvím elektronické pošty dne 16. října 2009.
- (2) Žádosti předložené Italskou republikou jménem společnosti Poste Italiane S.p.A. (dále jen „Poste“) se týkají různých finančních služeb poskytovaných společnostmi

Poste. Každá z těchto čtyř samostatných žádostí podle čl. 30 odst. 4 se týká různých finančních služeb, které byly rozříděny do čtyř různých skupin. Tyto služby jsou v žádostech označeny takto:

- a) Shromažďování úspor veřejnosti prostřednictvím běžného účtu (dále jen „úspory“).
- b) Půjčování peněz jménem bank a akreditovaných finančních zprostředkovatelů (dále jen „financování“). Jak je popsáno, tato skupina služeb by zahrnovala zejména působení společnosti Poste jako distributora
 - půjčování peněz realizovaného třetími stranami (zejména hypoték a půjček),
 - spotřebitelských úvěrů poskytovaných třetími stranami a
 - finančního leasingu poskytovaného třetími stranami.
- c) Investiční služby a činnosti (dále jen „investice“). Kromě úschovy a správy finančních nástrojů tato skupina služeb podle svého popisu zahrnuje také navazující (distribuční) fázi pro

— umístování finančních nástrojů (zejména dluhopisů) a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1.

— umístování doplňkových penzijních a finančních/pojišťovacích produktů (zejména osobních penzijních programů).

d) Platební služby a služby spojené s převodem peněz (dále jen „platby“). Jak je popsáno, tato skupina služeb zahrnuje dvě rozdílné kategorie, a to

— platební služby definované tak, že zahrnují služby spojené s kreditními kartami a debetními kartami, a

— služby spojené s převodem peněz, včetně mezinárodních převodů finančních prostředků prostřednictvím systému Eurogiro nebo mezinárodních peněžních poukázek a převodu finančních prostředků v rámci Itálie prostřednictvím poštovních peněžních poukázek.

(3) Žádost je doprovázena dvěma usneseními nezávislého vnitrostátního orgánu (Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture, italský dozorcí orgán pro veřejné zakázky). Ve svém závěrečném usnesení ze dne 12. listopadu 2008 zdůrazňuje, že pokud by se čl. 30 odst. 1 vztahoval na některé nebo všechny zde uvedené služby, pak by bylo zapotřebí přijmout konkrétní opatření pro dohled, aby bylo zajištěno, že pravidla Společenství pro zadávání veřejných zakázek jsou i nadále náležitě uplatňována na všechny veřejné zakázky zadávané společností Poste pro výkon jiných činností, než jsou činnosti, na které by se vztahoval čl. 30 odst. 1. Usnesení tedy uzavírá, že společnost Poste by měla přijmout vhodná opatření k rozdělení veřejných zakázek podle činností, pro které jsou určeny.

(4) Žádost je dále doprovázena stanoviskem vydaným nezávislým vnitrostátním orgánem, Autorità garante della concorrenza e del mercato (italský úřad pro hospodářskou soutěž). Zdůrazňuje obecnou otevřenost italského finančního odvětví s více než 800 bankami, více než 80 bankovními skupinami a více než 170 společnostmi, které působí v pojišťovnictví, z nichž 68 je aktivním poskytovatelem produktů pouze v oblasti životního pojištění, 77 pouze v oblasti neživotního pojištění a 17 v oblasti životního i neživotního pojištění. Toto odvětví se také vyznačuje relativně nízkým stupněm koncentrace, protože souhrnný tržní podíl pěti největších skupin dosahoval v roce 2007 přibližně 51,5 % v bankovním a přibližně 53 %, pokud jde o všechny oblasti životního pojištění. Ve svém obecném vyjádření tento orgán také poukazuje na skutečnost, že společnost Poste poskytuje své finanční služby prostřednictvím „distribuční sítě zalo-

žené na jejím podnikání v oblasti poštovních služeb, která je velmi komplexní a není srovnatelná se sítí žádného jiného subjektu. Tato síť se skládá přibližně ze 14 000 poštovních úřadů⁽¹⁾, zatímco vedoucí bankovní skupina působící v Itálii má celkovou síť čítající o něco více než 6 000 poboček.“

(5) Na základě své praxe v oblasti bankovních fúzí orgán poskytl podrobné vyjádření k různým službám, na které se žádost vztahuje, a uzavírá: „Postup zahájený společností Poste Italiane se vztahuje k širokému spektru činností spojených s bankovním, pojišťovnictvím a správou úspor. Pokud jde o tato odvětví, ke kterým lze přístup považovat za neomezený, italský úřad pro hospodářskou soutěž zjistil typické vlastnosti otevřených trhů [...]. V této souvislosti je společnost Poste Italiane považována za zvláštní subjekt jak z důvodu normativních omezení upravujících služby společnosti Banco-Posta, tak z důvodu klientely, které poskytuje služby. Potvrzují to precedenty uvedeného orgánu, podle kterých společnost Poste Italiane nikdy zcela nesplynula s bankami ani jinými finančními zprostředkovateli působícími na dotčených trzích. Služby společnosti Banco-Posta jsou považovány obecně spíše za doplňkové a podobné službám poskytovaným bankami, než za služby, které je mohou nahradit, [...] i přes zvláštní povahu společnosti Poste Italiane lze dojít k závěru, že poskytování bankovních, finančních a pojišťovacích služeb v Itálii lze považovat za poskytování služeb v rámci trhů, na které není přístup omezen, na kterých působí různé subjekty a kde je stupeň koncentrace srovnatelný s evropským průměrem.“

(6) Nicméně italský úřad pro hospodářskou soutěž od té doby zahájil řízení proti společnosti Poste Italiane S.p.A. pro zneužívání dominantního postavení v oblasti plateb, a to konkrétně převodů za pomoci poštovních běžných účtů. Závazky společnosti Poste Italiane tuto záležitost vyřešit se projednávají s úřadem pro hospodářskou soutěž⁽²⁾.

II. PRÁVNÍ RÁMEC

(7) Je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 2 písm. c) směrnice 2004/17/ES se uvedená směrnice vztahuje na poskytování finančních služeb vymezených ve čtvrté odrážce uvedeného písmene c) pouze v případě, že jsou tyto služby poskytovány subjekty, které poskytují rovněž poštovní služby ve smyslu písmene b) uvedeného ustanovení. Společnost Poste je jediným zadavatelem v Itálii, který nabízí dotčené služby.

⁽¹⁾ Viz zpráva Corte dei Conti (Účetního dvora) o finanční správě společnosti Poste Italiane za rozpočtový rok 2006.

⁽²⁾ Provvedimento N. 19778. Poste Italiane-Aumento Commissione bolletini, k dispozici na www.agcm.it

(8) Článek 30 směrnice 2004/17/ES stanoví, že zakázky určené pro umožnění výkonu jedné z činností, na něž se uvedená směrnice vztahuje, se touto směrnicí neřídí, pokud je v členském státě, ve kterém je činnost vykonávána, činnost přímo vystavena hospodářské soutěži na trzích, na které není omezen přístup. Přímé vystavení hospodářské soutěži se posuzuje na základě objektivních kritérií s přihlédnutím ke zvláštním rysům dotčeného odvětví. Přístup na trh se považuje za neomezený, pokud členský stát provedl a uplatňuje příslušné právní předpisy Společenství o otevření daného odvětví nebo jeho části. Nejsou-li v příloze XI směrnice žádné příslušné právní předpisy Společenství uvedeny, jako v případě dotčených služeb, pak čl. 30 odst. 3 druhý pododstavec vyžaduje, že „musí být prokázáno, že přístup na trh je volný fakticky i právně“.

(9) Pokud jde o finanční služby, je třeba připomenout, že na úrovni Společenství byl přijat rozsáhlý korpus právních předpisů zaměřený na liberalizaci zavádění a poskytování služeb v tomto odvětví. Dále pak Komise v souvislosti s různými případy státní podpory týkajícími se společnosti Poste poukázala na to, že „bankovní sektor je otevřený hospodářské soutěži mnoho let. Postupná liberalizace rozvinula hospodářskou soutěž, kterou umožnil už volný oběh kapitálu stanovený Smlouvou o ES.“⁽¹⁾ Podmínku stanovenou v čl. 30 odst. 3 týkající se volného přístupu na trh lze tedy považovat za splněnou.

(10) Přímé vystavení hospodářské soutěži na konkrétním trhu by mělo být posouzeno na základě různých kritérií, z nichž žádné není samo o sobě rozhodující. Pokud jde o trhy dotčené tímto rozhodnutím, podíl hlavních účastníků na daném trhu představuje kritérium, které by mělo být vzato v úvahu. Dalším kritériem je stupeň koncentrace na těchto trzích. Jelikož podmínky se u různých činností, jichž se toto rozhodnutí týká, liší, zkoumání situace v oblasti hospodářské soutěže by mělo vzít v úvahu odlišnou situaci na jednotlivých trzích.

(11) Ačkoliv v určitých případech by bylo možno předpokládat užší definice trhů, přesnou definici relevantního trhu lze pro účely tohoto rozhodnutí ponechat

otevřenou, pokud jde o řadu služeb uvedených v žádosti předložené společností Poste, neboť výsledek analýzy zůstává stejný bez ohledu na to, zda je založen na úzké nebo širší definici.

(12) Tímto rozhodnutím není dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže.

III. POSOUZENÍ

Úspory

(13) Jak je zmíněno výše v 5. bodě odůvodnění, italský úřad pro hospodářskou soutěž se zabýval různými fúzemi⁽²⁾ mezi bankami nebo jinými finančními institucemi v Itálii a shledal, že finanční služby poskytované společností Poste v souvislosti s jejími poštovními běžnými účty spíše „doplňují“ než „nahrazují“ služby poskytované bankami prostřednictvím různých forem bankovních účtů. Tato praxe však musí být chápána v kontextu, tj. zkoumání možností společnosti Poste vyvolat konkurenční tlak na banky⁽³⁾. Podrobná analýza provedená italským úřadem pro hospodářskou soutěž nebo pro tento úřad ukazuje, že velká většina klientů⁽⁴⁾, kteří mají bankovní účet, by o zrušení tohoto účtu a o otevření poštovního běžného účtu neuvažovala. V roce 2005 tak mělo více než 28 milionů (právnických nebo fyzických) osob pouze bankovní účet, více než 3 miliony měly bankovní i poštovní běžný účet a méně než 2,3 milionu osob mělo pouze poštovní běžný účet. Pozoruhodné je také zjištění, že počet osob, které měly pouze poštovní běžný účet, rostl pomaleji než počet osob, které měly poštovní i bankovní běžný účet. Tyto skutečnosti lze do značné míry vysvětlit normativními omezeními, v rámci kterých společnost Poste působí, a související skutečností, že nabízí omezenější spektrum služeb spojených s jejími účty. Klienti, kteří potřebují široké spektrum služeb, by tedy váhali s přechodem na poštovní běžný účet, který nenabízí spektrum služeb, na něž jsou zvyklí⁽⁵⁾. Nejčastěji uváděným důvodem pro držení obou druhů účtů byla „možnost si průběžně volit nejpraktičtější/nejjednodušší a/nebo nejvýhodnější/nejhospodárnější [prostředky]“.

⁽¹⁾ Viz rozhodnutí Komise K(2006) 4207 v konečném znění ze dne 26. září 2006 ve věci státní podpory C42/06 (ex NN52/06) – Itálie – Poste Italiane – BancoPosta, bod 59, a v témže smyslu, rozhodnutí Komise K(2006) 5478 v konečném znění ze dne 22. listopadu 2006 ve věci státní podpory C49/06 (ex NN65/06) – Itálie – Poste Italiane – BancoPosta, bod 72.

⁽²⁾ Viz zejména rozhodnutí uvedeného úřadu č. 16249 ze dne 20. prosince 2007, C8027 Intesa/Sanpaolo, ve Věstníku 49/2006.

⁽³⁾ Podrobná analýza provedená ve výše uvedené věci Intesa/Sanpaolo se v podstatě zabývala mimo jiné tím, do jaké míry by se bankovní klienti přiklínili k přechodu na služby poskytované společností Poste.

⁽⁴⁾ 78,1 % by neuvažovalo o přechodu na poštovní běžný účet na rozdíl od 10,1 %, kteří by o tom uvažovali. Obecně byla tato tendence zjištěna při zkoumání ochoty bankovních klientů ke změně při 5% navýšení poplatků souvisejících s používáním bankovního účtu. Ani v tomto případě nebyla většina ochotna vzdát se svého bankovního účtu ve prospěch poštovního běžného účtu.

⁽⁵⁾ Normativní omezení se sice nezmění, společnost Poste však začala rozšiřovat spektrum jí nabízených služeb, což by mělo posílit hospodářskou soutěž.

- (14) Cílem tohoto rozhodnutí je stanovit, zda služby nabízené společností Poste jsou vystaveny takové úrovni hospodářské soutěže (na trzích, na které je volný přístup), která zajistí, že i v případě neuplatňování podrobných pravidel pro zadávání veřejných zakázek stanovených ve směrnici 2004/17/ES bude zadávání veřejných zakázek společností Poste pro výkon dotčených činností probíhat průhledným a nediskriminačním způsobem na základě kritérií, která umožní určit ekonomicky nejvýhodnější řešení. Za tímto účelem je tedy nezbytné zkoumat, zda banky mají možnost vyvolat konkurenční tlak na společnost Poste.
- (15) Zdá se, že skutečnosti uvedené výše ve 13. bodě odůvodnění – zejména skutečnost, že pro klienta společnosti Poste může volba bankovního účtu nabídnout buď nové služby, nebo alespoň více možností při používání služeb nabízených oběma druhy účtů – silně svědčí o tom, že společnost Poste je skutečně vystavena konkurenčnímu tlaku ze strany bank. Naznačuje to také rozhodnutí Komise K(2006) 4207 v konečném znění ze dne 26. září 2006 ⁽¹⁾, ve kterém se Komise zaměřuje na situaci společnosti Poste v oblasti hospodářské soutěže na trhu finančních služeb a výslovně uvádí, že „poštovní běžné účty soutěží s bankovními běžnými účty zejména v místech, kde mají své pobočky jak banky, tak společnost PI“ ⁽²⁾. Je však třeba konstatovat, že analýza trhu v oblasti státní podpory je prováděna velmi obecně v tom smyslu, že trhy nejsou vymezeny a nejsou prováděny žádné zvláštní testy trhu. Není tedy organizován žádný průzkum trhu, jako jsou průzkumy prováděné Komisí pro účely antitrustových rozhodnutí.
- (16) Pro účely článku 30, a aniž je dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, je tedy při rozhodování, zda společnost Poste je nebo není přímo vystavena hospodářské soutěži, když nabízí služby v oblasti spoření, nezbytné přihlídnout ke službám nabízeným bankami a jinými finančními institucemi.
- (17) Geograficky jsou trhy pro shromažďování úspor z hlediska rozsahu regionální a tržní podíl společnosti Poste se v jednotlivých regionech liší. Podle posledních dostupných informací předaných italskými orgány dne 16. října 2009 tržní podíl společnosti Poste zůstává v rozmezí, které se pohybuje od 1,4 % v Trentino Alto Adige do 11,8 % v Molise, což je regionální maximum. Podle dostupných údajů dosahoval v roce 2006 podíl společnosti Poste na celostátní úrovni 5,6 % a v následujících letech se pohyboval na srovnatelné, nebo dokonce mírně nižší úrovni. Vzhledem k míře koncentrace na tomto trhu, kde se souhrnný tržní podíl dvou největších

konkurentů na vnitrostátní úrovni za rok 2008 odhadoval na 44,7 %, by tyto činitele měly být považovány za náznak přímého vystavení hospodářské soutěži.

Financování

- (18) Služby spadající do takto označené skupiny zahrnují půjčování peněz, tj. (třetími stranami zajištěné) hypotéky a půjčky, spotřebitelský úvěr a finanční leasing. Vzhledem k normativním omezením, v rámci kterých společnost Poste působí (nesmí poskytovat úvěry veřejnosti), vystupuje v zásadě jako zprostředkovatel, který umísťuje dotčené služby jménem bank a akreditovaných finančních zprostředkovatelů. Společnost Poste prostřednictvím své interní divize BancoPosta působí „v zásadě na maloobchodním trhu bankovních a finančních služeb pro spotřebitele a pouze okrajově na trhu služeb pro podnikatele a veřejnou správu“.
- (19) Dotčené služby lze pak dále rozdělit mnoha různými způsoby podle činitelů, jako je účel, pro který je půjčka poskytována ⁽³⁾, nebo typický klient (spotřebitelé, malé a střední podniky, větší podniky nebo veřejná správa) atd. Jak je uvedeno výše v 11. bodě odůvodnění, přesnou definici však lze pro účely tohoto rozhodnutí ponechat otevřenou.
- (20) V závislosti na výpočtech dosahoval v roce 2008 tržní podíl společnosti Poste jako distribučního místa pro osobní půjčky přibližně 4,8 ⁽⁴⁾–5 %, zatímco souhrnný tržní podíl jejich tří největších konkurentů v oblasti osobních půjček dosahoval v témže roce 43,6 %. Pokud jde o finanční leasing, její tržní podíl byl v roce 2008 zanedbatelný a dosahoval pouze 0,03 %. Její tržní podíl vzhledem k hypotékám, ačkoli je vyšší, lze stále považovat za celkem zanedbatelný, protože v roce 2008 dosahoval pouze 1,6 %. Pro účely tohoto rozhodnutí by tedy tyto činitele měly být považovány za náznak přímého vystavení hospodářské soutěži.

Investice

- (21) V oblasti investic je společnost Poste aktivní zejména v navazující (distribuční) fázi pro umístování finančních nástrojů (zejména dluhopisů) a umístování doplňkových penzijních a finančních/pojišťovacích produktů (zejména osobních penzijních programů). Tyto služby lze rozdělit mnoha různými způsoby (podle druhu finančního nástroje, fáze řídicího řetězce (předcházející/navazující), podle druhu klientů atd.). Také zde lze pro účely tohoto rozhodnutí ponechat přesnou definici otevřenou (viz 11. bod odůvodnění výše).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise o státní podpoře C42/06 (ex NN52/06) – Itálie Poste Italiane – BancoPosta „Úročení běžných účtů uložených u státní pokladny“, zveřejněné v Úř. věst. C 290, 29.11.2006, s. 8.
⁽²⁾ Bod 60 rozhodnutí. V témže smyslu viz také bod 73 rozhodnutí Komise K(2006) 5478 v konečném znění ze dne 22. listopadu 2006 ve věci státní podpory C-49/06 (ex NN 65/06) Itálie – Poste Italiane – Poštovní spoření, zveřejněné v Úř. věst. C 31, 13.2.2007, s. 11.

⁽³⁾ Např. pro obecné účely nebo pro nákup konkrétní věci, jako je např. vozidlo.

⁽⁴⁾ Včetně jejího umístování půjček Deutsche Bank a půjček Compass.

(22) Ve skutečnosti byl podle dostupných informací tržní podíl společnosti Poste v různých dotčených oblastech relativně omezený – 19,8 % celkového nepřímého příjmu, včetně dluhopisů BancoPosta – až zanedbatelný, jako např. v oblasti vzájemných fondů, kde její tržní podíl v roce 2008 dosahoval 0,7 %. V oblasti vzájemných fondů dosahoval souhrnný tržní podíl jejich dvou hlavních konkurentů 43,4 %; podíváme-li se na různé distribuční kanály pro vzájemné fondy, konkurenční tlak je stále výraznější, protože distribuce prostřednictvím bank⁽¹⁾ a promotérů⁽²⁾ představuje souhrnný podíl 78,3 % v porovnání s 0,7 % distribuovanými prostřednictvím poštovních úřadů. V oblasti životního pojištění nabývala v roce 2008 společnost Poste různé druhy pojištění v rámci sektorů I a III a nebyla aktivní v sektorech IV, V a VI. Měřeno počtem pojistek její tržní podíl životních pojištění v sektoru I dosahoval 17,03 %, zatímco odpovídající hodnota pro sektor III činila 19,4 %. Podíváme-li se na souhrnnou hodnotu pro všechny sektory, její celkový podíl dosahuje 17,5 % počtu životních pojistek v roce 2008. S ohledem na výběr pojistného u životního pojištění (tj. uvážíme-li jeho hodnotu), společnost Poste dosáhla v roce 2008 tržního podílu 10,1 % z celkové hodnoty v porovnání se 43,6 % vybranými prostřednictvím bank a podílem dosaženým zástupci ve výši 23,8 % v témže roce. Pro účely tohoto rozhodnutí by tedy tyto činitele měly být považovány za náznak přímého vystavení hospodářské soutěži.

Platební služby a služby spojené s převodem peněz

(23) Dotčené platební služby zahrnují služby kreditních karet, včetně revolvingových kreditních karet, služby debetních karet a služby předplacených karet. Výše uvedená normativní omezení pro společnost Poste vedou k tomu, že pokud jde o kreditní karty, společnost v zásadě působí jako zprostředkovatel umisťující karty vydané jinými, kteří nesou plné riziko insolvence. Může však vydávat debetní karty (Postamat) a předplacené karty. Podle poskytnutých informací dosahoval v roce 2008 tržní podíl společnosti Poste v oblasti kreditních karet, měřeno z hlediska hodnoty, 0,8 %⁽³⁾. Podíváme-li se na debetní karty, společnost Poste získala podíl tohoto trhu ve výši 16,74 %, což představuje 44,6 % celého odvětví platebních karet v Itálii. Zbývající část odvětví debetních karet tvoří bankovní debetní karty schválené pro platby v obchodních místech. Pokud jde zejména o předplacené karty, společnost Poste dosáhla od zavedení své karty PostePay v listopadu 2003 celkem významné pozice a v současné době zaujímá tržní podíl, který klesl z 59,8 % v roce 2007 na 56,5 % v roce 2008. Naopak souhrnný tržní podíl dvou největších konkurentů vzrostl za totéž období z 15,7 % na 20,4 %, zatímco souhrnný tržní podíl tří největších konkurentů vzrostl z 18,8 % v roce 2007 na 24,6 % v roce 2008. Ačkoli pozice společnosti Poste na tomto trhu, který představuje 9,7 % celkového odvětví platebních karet v Itálii, zůstává i nadále silná, souhrnný (a vzrůstající) tržní podíl jejich tří největších konkurentů dosahuje téměř poloviny tržního podílu společnosti Poste a při této úrovni jsou schopni

vyvíjet významný konkurenční tlak na společnost Poste⁽⁴⁾. Pro účely tohoto rozhodnutí by tedy tyto činitele měly být považovány za náznak přímého vystavení hospodářské soutěži v oblasti kreditních karet, debetních karet a předplacených karet.

(24) Jak je uvedeno výše ve 2. bodě odůvodnění písmenu d), žádost zahrnuje také služby spojené s převodem peněz. Podle dostupných informací dosáhl v roce 2008 tržní podíl společnosti Poste 16 %, pokud jde o peněžní poukázky a bankovní příkazy. Probíhají jednání, která mají usnadnit interoperabilitu a hospodářskou soutěž mezi bankovními příkazy a poštovními poukázkami. U mezinárodních peněžních poukázek dostupné informace nezahrnují konkrétní tržní podíly společnosti Poste kvůli zjevným problémům při získávání srovnatelných statistik o mezinárodních peněžních poukázkách v rámci bankovního systému. Avšak vzhledem k tomu, že počet mezinárodních peněžních poukázek pouze mírně přesahuje 2 % celkového počtu peněžních poukázek a bankovních příkazů, lze je pro účely tohoto rozhodnutí považovat za zanedbatelné, i vzhledem k neustálému nárůstu liberalizačních iniciativ v oblasti přeshraničních převodů peněz, jako je např. jednotná oblast pro platby v eurech. Tyto činitele by tedy měly být považovány za náznak přímého vystavení hospodářské soutěži v oblasti služeb spojených s převodem peněz.

IV. ZÁVĚRY

- (25) Vzhledem k činitelům zkoumaným ve 13. až 24. bodě odůvodnění by podmínka přímého vystavení hospodářské soutěži stanovená v čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES měla být v Itálii považována za splněnou:
- a) shromažďování úspor veřejnosti prostřednictvím běžného účtu;
 - b) půjčování peněz jménem bank a akreditovaných finančních zprostředkovatelů;
 - c) investiční služby a činnosti;
 - d) platební služby a služby spojené s převodem peněz.

⁽¹⁾ 58,1 %.

⁽²⁾ 20,2 %.

⁽³⁾ 1,9 %, je-li měřeno z hlediska počtu aktivních kreditních karet.

⁽⁴⁾ Toto je obdobné odůvodnění použité v předchozích rozhodnutích, viz např. 17. bod odůvodnění rozhodnutí Komise 2009/46/ES ze dne 19. prosince 2008 o vynětí některých služeb v poštovním odvětví ve Švédsku z použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 19, 23.1.2009, s. 50).

- (26) Jelikož podmínka neomezeného přístupu na trh je také splněna, směrnice 2004/17/ES by se neměla použít v případě, kdy zadavatelé zadávají zakázky určené pro umožnění služeb uvedených ve 25. bodu odůvodnění písm. a) až d), které mají být poskytovány v Itálii, ani v případě, jsou-li pořádány veřejné soutěže s ohledem na výkon této činnosti v Itálii.
- (27) Toto rozhodnutí je založeno na právní a skutkové situaci z července až října 2009, jak je zřejmá z informací předložených Italskou republikou. Může být revidováno, pokud by v případě zásadních změn právní či skutkové situace došlo k tomu, že by nebyly splněny podmínky pro uplatnění čl. 30 odst. 1 směrnice 2004/17/ES,
- a) shromažďování úspor veřejnosti prostřednictvím běžného účtu;
- b) půjčování peněz jménem bank a akreditovaných finančních zprostředkovatelů;
- c) investiční služby a činnosti;
- d) platební služby a služby spojené s převodem peněz.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

V Bruselu dne 5. ledna 2010.

Článek 1

Směrnice 2004/17/ES se nevztahuje na zakázky zadávané zadavateli, které mají umožnit poskytování následujících služeb v Itálii:

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

JEDNACÍ ŘÁDY

VÝBOR REGIONŮ JEDNACÍ ŘÁD

OBSAH

ÚVOD

ÚVODNÍ POZNÁMKA

HLAVA I

ČLENOVÉ A ORGÁNY VÝBORU

KAPITOLA 1

ORGÁNY VÝBORU

Článek 1 – Orgány Výboru

KAPITOLA 2

ČLENOVÉ VÝBORU

Článek 2 – Postavení členů a náhradníků

Článek 3 – Funkční období

Článek 4 – Výsady a imunity

Článek 5 – Účast členů a náhradníků

Článek 6 – Delegování hlasovacího práva

Článek 7 – Národní delegace a politické skupiny

Článek 8 – Národní delegace

Článek 9 – Politické skupiny a nezařazení členové

Článek 10 – Mezuregionální skupiny

HLAVA II

ORGANIZACE A ZPŮSOB PRÁCE VÝBORU

KAPITOLA 1

SVOLÁNÍ A USTAVENÍ VÝBORU

Článek 11 – Svolání první schůze

Článek 12 – Ustavení Výboru a přezkoumání mandátu

KAPITOLA 2

PLENÁRNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Článek 13 – Úkoly plenárního shromáždění

Článek 14 – Svolání plenárního shromáždění

- Článek 15 – Program jednání plenárního zasedání
- Článek 16 – Zahájení plenárního zasedání
- Článek 17 – Přístup veřejnosti, hosté a hostující řečníci, čas vyhrazený aktuálním otázkám
- Článek 18 – Řečnická doba
- Článek 19 – Seznam řečníků
- Článek 20 – Faktické poznámky
- Článek 21 – Usnášeníschopnost
- Článek 22 – Hlasování
- Článek 23 – Předkládání pozměňovacích návrhů
- Článek 24 – Projednávání pozměňovacích návrhů
- Článek 25 – Neodkladná stanoviska a zprávy
- Článek 26 – Zjednodušený postup
- Článek 27 – Ukončení plenárního zasedání
- Článek 28 – Symboly

KAPITOLA 3

PŘEDSEDNICTVO A PŘESEDNA

- Článek 29 – Složení předsednictva
- Článek 30 – Zástupci členů předsednictva
- Článek 31 – Volební pravidla
- Článek 32 – Volba předsedy a prvního místopředsedy
- Článek 33 – Volba členů předsednictva
- Článek 34 – Volba zástupců
- Článek 35 – Dodatečná volba na uvolněné místo v předsednictvu
- Článek 36 – Úkoly předsednictva
- Článek 37 – Svolání předsednictva, usnášeníschopnost a přijímání rozhodnutí
- Článek 38 – Předseda

Stanoviska, zprávy a usnesení – způsob práce v předsednictvu

- Článek 39 – Stanoviska – právní základy
- Článek 40 – Stanoviska a zprávy – jmenování příslušné komise
- Článek 41 – Jmenování hlavního zpravodaje
- Článek 42 – Stanoviska a zprávy z vlastní iniciativy
- Článek 43 – Předkládání usnesení
- Článek 44 – Zvyšování všeobecného povědomí o stanoviscích, zprávách a usneseních

KAPITOLA 4

KOMISE

- Článek 45 – Složení a pravomoci
- Článek 46 – Předseda a místopředsedové
- Článek 47 – Úkoly komisí
- Článek 48 – Svolání komisí a programy jejich jednání
- Článek 49 – Přístup veřejnosti
- Článek 50 – Lhůty pro vypracování stanovisek a zpráv
- Článek 51 – Obsah stanovisek a zpráv
- Článek 52 – Monitorování stanoviska Výboru
- Článek 53 – Žaloba pro porušení zásady subsidiarity

- Článek 54 – Nedodržení povinnosti konzultovat Výbor
- Článek 55 – Zpráva o dopadu stanovisek
- Článek 56 – Zpravodajové
- Článek 57 – Pracovní skupiny
- Článek 58 – Experti
- Článek 59 – Usnášeníschopnost
- Článek 60 – Hlasování
- Článek 61 – Pozměňovací návrhy
- Článek 62 – Rozhodnutí o nevypracování stanoviska nebo zprávy
- Článek 63 – Písemný postup
- Článek 64 – Postoj v podobě dopisu
- Článek 65 – Ustanovení pro komise

KAPITOLA 5

ADMINISTRATIVA VÝBORU

- Článek 66 – Generální sekretariát
- Článek 67 – Generální tajemník
- Článek 68 – Obsazení funkce generálního tajemníka
- Článek 69 – Služební řád úředníků a Pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství
- Článek 70 – Jednání za zavřenými dveřmi
- Článek 71 – Komise pro finanční a administrativní záležitosti
- Článek 72 – Rozpočet

HLAVA III

DALŠÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

SPOLUPRÁCE S DALŠÍMI INSTITUCEMI

- Článek 73 – Dohody o spolupráci
- Článek 74 – Zasílání a zveřejňování stanovisek, zpráv a usnesení

KAPITOLA 2

VEŘEJNÁ POVAHA PRACÍ A TRANSPARENTNOST

- Článek 75 – Přístup veřejnosti k dokumentům

KAPITOLA 3

POUŽÍVÁNÍ JAZYKŮ

- Článek 76 – Jazykový režim tlumočení

KAPITOLA 4

USTANOVENÍ O JEDNACÍM ŘÁDU

- Článek 77 – Revize Jednacího řádu
- Článek 78 – Pokyny předsednictva
- Článek 79 – Vstup Jednacího řádu v platnost

*

* *

ÚVOD

Výbor regionů přijal na základě čl. 306 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie tento Jednací řád dne 3. prosince 2009:

ÚVODNÍ POZNÁMKA

Funkce a úřední postavení uvedené v tomto Jednacím řádu zahrnují mužský i ženský rod.

HLAVA I

ČLENOVÉ A ORGÁNY VÝBORU

KAPITOLA 1

ORGÁNY VÝBORU

Článek 1 – Orgány Výboru

Orgány Výboru jsou plenární shromáždění, předseda, předsednictvo a komise.

KAPITOLA 2

ČLENOVÉ VÝBORU

Článek 2 – Postavení členů a náhradníků

Členové Výboru a jejich náhradníci jsou v souladu s článkem 300 Smlouvy o fungování Evropské unie zástupci regionálních a místních samospráv. Jsou buď zvolenými zástupci regionální nebo místní samosprávy, nebo jsou politicky odpovědní volebnému shromáždění. Při výkonu svých povinností nesmějí být vázáni žádnými závaznými pokyny. Svoji funkci vykonávají zcela nezávisle, v obecném zájmu Unie.

Článek 3 – Funkční období

1. Funkční období člena nebo náhradníka začíná dnem, kdy nabývá účinnosti jeho jmenování Radou.
2. Funkční období člena nebo náhradníka končí odstoupením, skončením mandátu, na jehož základě byl jmenován, nebo úmrtím.
3. Odstoupení musí odstupující člen písemně oznámit předšedovi Výboru s uvedením data, ke kterému odstoupení nabývá účinnosti. Předseda o této skutečnosti informuje Radu, která potvrdí uvolnění mandátu člena Výboru a zahájí postup nahrazení.
4. Člen nebo náhradník, jehož funkční období skončilo z důvodu skončení mandátu, na základě kterého byl jmenován, o této skutečnosti neprodleně písemně informuje předsedu Výboru.

5. V případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku jmenuje Rada nástupce pro zbývající část funkčního období.

Článek 4 – Výsady a imunity

Členové a jejich řádně pověřeni náhradníci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 5 – Účast členů a náhradníků

1. Každý člen, který se nemůže účastnit plenárního zasedání, se může nechat zastupovat náhradníkem ze své národní delegace, a to i v jednotlivé dny plenárního zasedání. Všichni členové či řádně pověřeni náhradníci se musí zapsat na prezenční listinu.
2. Každý člen, který se nemůže účastnit schůze komise nebo jakékoli jiné schůze, která byla schválena předsednictvem, se může nechat zastupovat jiným členem nebo náhradníkem ze své národní delegace, politické skupiny nebo meziregionální skupiny. Všichni členové či řádně pověřeni náhradníci se musí zapsat na prezenční listinu.
3. Člen či náhradník uvedený v seznamu zástupců členů pracovní skupiny zřízené na základě článků 36 nebo 57 může nahrazovat kteréhokoli člena stejné politické skupiny.
4. Náhradník nebo člen zastupující jiného člena může zastupovat pouze jednoho člena. Na příslušné schůzi má všechna práva a pravomoci jako člen. Delegování hlasovacího práva musí být oznámeno generálnímu sekretariátu za dodržení postupu požadovaného pro oznámení a musí být doručeno nejpozději den před schůzí.
5. Při každém plenárním zasedání vzniká nárok na náhrady výdajů buď pouze členovi, nebo pouze náhradníkovi. Předsednictvo upřesní tento bod ve svých pokynech pro náhrady výdajů za cestu a pobyt.
6. Náhradník, který byl jmenován zpravodajem, se může zúčastnit schůze plenárního zasedání, na jehož programu jednání je návrh stanoviska nebo zprávy, za který odpovídá, a tento návrh může předložit, i když člen, kterého zastupuje, je na této schůzi rovněž přítomen. Člen může delegovat své hlasovací právo na náhradníka na dobu projednávání tohoto návrhu stanoviska nebo zprávy. Delegování hlasovacího práva musí být před příslušným zasedáním písemně oznámeno generálnímu tajemníkovi.
7. Aniž by bylo dotčeno ustanovení čl. 23 odst. 1, jakékoli delegování ztrácí účinek ve chvíli, kdy osoba, která se nemůže schůze zúčastnit, přijde o členství ve Výboru.

Článek 6 – Delegování hlasovacího práva

S výjimkou případů uvedených v článcích 5 a 30 nesmí být hlasovací právo delegováno.

Článek 7 – Národní delegace a politické skupiny

Národní delegace a politické skupiny přispívají vyváženým způsobem k organizaci práce Výboru.

Článek 8 – Národní delegace

1. Členové a náhradníci z jednoho členského státu tvoří národní delegaci. Každá národní delegace přijímá svá vlastní vnitřní pravidla a volí předsedu, jehož jméno oficiálně oznámí předsedovi Výboru.
2. Generální tajemník přijme v rámci administrativy Výboru opatření pro zajištění pomoci národním delegacím, která rovněž umožní každému členovi získávat informace a pomoc ve svém úředním jazyce. Zajištění takové pomoci spadá do působnosti zvláštního oddělení služeb, které se skládá z úředníků a jiných zaměstnanců Výboru regionů a zajišťuje národním delegacím možnost využívat zařízení Výboru v potřebném rozsahu. Generální tajemník zajistí národním delegacím zejména odpovídající prostředky pro pořádání schůzí bezprostředně před plenárními zasedáními nebo v jejich průběhu.
3. Národním delegacím jsou též nápomocni národní koordinátoři, kteří nejsou zaměstnanci generálního sekretariátu. Přispívají k usnadnění výkonu mandátu členů Výboru.
4. Národní koordinátoři mají podporu generálního tajemníka, mohou například náležitě využívat infrastrukturu Výboru.

Článek 9 – Politické skupiny a nezařazení členové

1. Členové a náhradníci mohou vytvářet skupiny, které odrážejí jejich politickou orientaci. Kritéria členství stanoví jednacím řády jednotlivých politických skupin.
2. K vytvoření politické skupiny je zapotřebí alespoň osmnácti členů či náhradníků zastupujících celkově nejméně pětinu členských států, přičemž v každém případě alespoň polovinu musí tvořit členové. Člen nebo náhradník může patřit pouze k jedné politické skupině. Politická skupina je rozpuštěna, pokud počet jejích členů nedosahuje počtu členů nezbytného pro její vytvoření.
3. Vytvoření politické skupiny, její rozpuštění nebo jakékoli jiné změny musí být oznámeny předsedovi Výboru formou prohlášení. V prohlášení o vytvoření politické skupiny musí být uveden její název, členové a předsednictvo.
4. Každá politická skupina má k dispozici sekretariát složený ze zaměstnanců generálního sekretariátu. Politické skupiny mohou orgánu oprávněnému ke jmenování předkládat

návrhy na výběr, přijímání, služební postup nebo prodloužení smluv zaměstnanců těchto sekretariátů. Orgán oprávněný ke jmenování rozhoduje po konzultaci s předsedou dotyčné politické skupiny.

5. Generální tajemník poskytuje politickým skupinám a jejich orgánům náležité prostředky na jejich schůze, činnost, publikace a na práci jejich sekretariátu. Prostředky poskytnuté jednotlivým politickým skupinám musí být vykázány v rozpočtu. Politické skupiny a jejich sekretariáty mohou přiměřeným způsobem využívat zařízení Výboru.
6. Politické skupiny a jejich předsednictva se mohou scházet bezprostředně před plenárními zasedáními nebo v jejich průběhu. Dvakrát ročně mohou politické skupiny pořádat mimořádnou schůzi. Výdaje za cestu a pobyt náhradníka, který se těchto schůzí účastní, se hradí pouze v případě, že zastupuje člena stejné politické skupiny.
7. Nezařazení členové mají nárok na administrativní podporu. Způsoby jejího poskytování stanoví předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

Článek 10 – Mezuregionální skupiny

Členové a náhradníci mohou vytvářet meziregionální skupiny. Jejich vytvoření se oznamuje předsedovi Výboru. Meziregionální skupina regulérně vzniká rozhodnutím předsednictva.

*

* *

HLAVA II

ORGANIZACE A ZPŮSOB PRÁCE VÝBORU

KAPITOLA 1

SVOLÁNÍ A USTAVENÍ VÝBORU

Článek 11 – Svolení první schůze

Výbor svolává po každé pětileté obměně odstupující předseda, nebo v případě jeho nepřítomnosti odstupující první místopředseda, nebo v případě jeho nepřítomnosti nejstarší odstupující místopředseda, nebo v případě jeho nepřítomnosti nejstarší člen a schází se nejpozději do jednoho měsíce od jmenování členů Radou.

Člen, který dočasně zastává funkci předsedy na základě použití prvního pododstavce, v mezidobí zastupuje Výbor navenek a předsedá první schůzi jakožto dočasný předseda.

Spolu se čtyřmi nejmladšími přítomnými členy a generálním tajemníkem Výboru tvoří dočasné předsednictvo.

Článek 12 – Ustavení Výboru a přezkoumání mandátu

1. Na této první schůzi informuje dočasný předseda Výbor o sdělení Rady týkajícím se jmenování členů a o výkonu své funkce zástupce Výboru navenek. Na požádání může předtím, než prohlásí Výbor za ustavený pro nové funkční období, jmenování a mandát členů přezkoumat.
2. Dočasné předsednictvo zůstává ve funkci až do vyhlášení výsledku volby členů předsednictva.

KAPITOLA 2

PLENÁRNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Článek 13 – Úkoly plenárního shromáždění

Výbor se schází formou plenárního shromáždění. Hlavními úkoly plenárního shromáždění jsou zejména:

- a) přijímání stanovisek, zpráv a usnesení;
- b) přijímání předběžných návrhů příjmů a výdajů Výboru;
- c) přijímání politického programu Výboru na začátku každého funkčního období;
- d) volba předsedy, prvního místopředsedy a ostatních členů předsednictva;
- e) vytváření komisí;
- f) přijímání a revize Jednacího řádu Výboru;
- g) rozhodování o podání žaloby u Soudního dvora Evropské unie, jež se přijímá po ověření usnášedí schopnosti stanovené v čl. 21 odst. 1 v první větě většinou odevzdaných hlasů na návrh předsedy Výboru nebo příslušné komise, která jedná v souladu s články 53 a 54; pokud je takové rozhodnutí přijato, předseda podá žalobu jménem Výboru.

Článek 14 – Svolání plenárního shromáždění

1. Předseda Výboru svolává plenární shromáždění nejméně jednou za tři měsíce. Harmonogram plenárních zasedání stanoví předsednictvo ve třetím čtvrtletí předcházejícího roku. Plenární zasedání může trvat jeden nebo více dní.
2. Na písemnou žádost alespoň jedné čtvrtiny členů je předseda povinen svolat mimořádné plenární zasedání, které se usku-

teční nejdříve jeden týden a nejpozději jeden měsíc po datu podání žádosti. V žádosti musí být uvedena záležitost, která se má na mimořádném plenárním zasedání projednávat. Na programu jednání nesmí být žádné jiné téma.

Článek 15 – Program jednání plenárního zasedání

1. Předsednictvo připraví předběžný návrh programu jednání obsahující předběžný seznam návrhů stanovisek, zpráv nebo usnesení, které se mají projednávat na přeshraničním plenárním zasedání, jakož i všech ostatních dokumentů, o kterých má být rozhodnuto (dokumenty k rozhodnutí).
2. Nejpozději dvacet pracovních dnů před zahájením plenárního zasedání zašle předseda členům a jejich náhradníkům e-mailem návrh programu jednání a dokumenty k rozhodnutí, které jsou v něm uvedeny; dokumenty ke schůzi jsou členům a náhradníkům zaslány e-mailem v jejich příslušných úředních jazycích. Dokumenty jsou zároveň zpřístupněny v elektronické podobě.
3. Návrhy stanovisek, zpráv a usnesení se zpravidla zařazují na program jednání v pořadí, v jakém byly přijaty komisemi nebo předloženy v souladu s Jednacím řádem, přičemž se přihlíží k obsahové souvislosti jednotlivých bodů programu jednání.
4. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, kdy není možné dodržet lhůtu uvedenou v odstavci 2, může o zařazení dokumentu k rozhodnutí do návrhu programu jednání rozhodnout předseda za podmínky, že členové a náhradníci obdrží dotýčný dokument ve svých příslušných úředních jazycích nejpozději jeden týden před zahájením plenárního zasedání. Na titulní straně dokumentu k rozhodnutí musí být uveden důvod pro použití tohoto postupu.
5. Písemné návrhy na změnu návrhu programu jednání musí být generálnímu tajemníkovi předány nejpozději tři pracovní dny před zahájením plenárního zasedání.
6. Na schůzi, která bezprostředně předchází plenárnímu zasedání, stanoví předsednictvo konečný návrh programu jednání. Na této schůzi může dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů zařadit na program jednání neodkladné nebo aktuální otázky, jejichž projednávání nemůže být odloženo na příští plenární zasedání.

7. Na návrh předsedy, politické skupiny či 32 členů může předsednictvo nebo plenární shromáždění rozhodnout o:

— odložení projednávání dokumentu k rozhodnutí na další zasedání

nebo

— zaslání dokumentu k rozhodnutí zpět příslušné komisi k novému projednání.

Toto ustanovení se nevztahuje na případy, kdy lhůta stanovená Radou, Komisí nebo Evropským parlamentem neumožňuje odložit přijetí dokumentu k rozhodnutí.

Dokument k rozhodnutí odložený na další zasedání plenárního shromáždění provázají všechny související pozměňovací návrhy, které byly platně předloženy.

Pokud je dokument zaslán zpět příslušné komisi, související pozměňovací návrhy se stávají neplatnými a zpravodaj zváží, do jaké míry jejich obsah:

— vyžaduje z jeho strany předběžnou revizi textu vzhledem ke stanoveným lhůtám

a/nebo

— může vést k předložení pozměňovacích návrhů zpravodajem podle postupu stanoveného pro pozměňovací návrhy v komisi.

Dokument je zapsán na program jednání komise k rozhodnutí.

Článek 16 – Zahájení plenárního zasedání

Plenární zasedání zahajuje předseda a předkládá ke schválení konečný návrh programu jednání.

Článek 17 – Přístup veřejnosti, hosté a hostující řečníci, čas vyhrazený aktuálním otázkám

1. Zasedání plenárního shromáždění jsou veřejná, nerozhodnuli plenární shromáždění ohledně celého zasedání nebo určitého bodu programu jednání jinak.
2. Plenárních zasedání se mohou účastnit zástupci Evropského parlamentu, Rady a Komise. Mohou být vyzváni, aby vystoupili v rozpravě.
3. Z vlastního podnětu nebo na žádost předsednictva může předseda rovněž přizvat hosty, aby se zúčastnili plenárních shromáždění a aby na nich vystoupili. Po těchto vystoupeních může následovat všeobecná rozprava, na kterou se vztahují obecná ustanovení o řečnické době.

4. V souladu s čl. 15 odst. 1 a 6 může předsednictvo navrhnout plenárnímu shromáždění, aby se vedla všeobecná rozprava o aktuálních politických otázkách, které mají regionální a místní dopad („čas vyhrazený aktuálním otázkám“). Pro tyto rozpravy se použijí obecná ustanovení o řečnické době.

Článek 18 – Řečnická doba

1. Plenární shromáždění stanoví na začátku svého zasedání na návrh předsednictva řečnickou dobu vyhrazenou pro každý bod programu jednání. Během plenárního zasedání rozhoduje o omezení délky řečnické doby předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost některého člena.
2. Na návrh předsednictva může předseda navrhnout plenárnímu shromáždění, aby byla během rozprav o všeobecných otázkách nebo specifických tématech stanovená řečnická doba rozdělena mezi politické skupiny a národní delegace.
3. Řečnická doba pro poznámky k zápisu, pro faktické poznámky a změny konečného návrhu programu jednání nebo programu jednání je obvykle omezena na jednu minutu.
4. Překročil-li řečník vymezenou řečnickou dobu, může mu předseda po upozornění odebrat slovo.
5. Člen může vznést požadavek na ukončení rozpravy, o kterém předseda nechá hlasovat.

Článek 19 – Seznam řečníků

1. Členové, kteří se přihlásí o slovo, jsou zařazeni na seznam řečníků v pořadí, v jakém své žádosti vznesli. Předseda uděluje slovo na základě tohoto seznamu. Dbá na to, aby se při vystoupeních co nejvíce střídali řečníci různých politických směrů a národních delegací.
2. Přednostně se však v případě žádosti uděluje slovo zpravodaji příslušné komise a zástupcům politických skupin a národních delegací, kteří si přejí vystoupit jménem své skupiny nebo delegace.
3. Nikdo nesmí bez souhlasu předsedy v rozpravě na totéž téma vystoupit více než dvakrát. Předsedové a zpravodajové příslušných komisí, pokud si to přejí, však mohou na vlastní žádost vystoupit po dobu, jejíž délku stanoví předseda.

Článek 20 – Faktické poznámky

1. Člen, který si přeje vznést faktickou poznámku nebo upozornit předsedu na nedodržení Jednacího řádu, musí dostat slovo. Poznámka se musí týkat bodu, který se právě projednává nebo je na programu jednání.
2. Žádosti o slovo s cílem vznést faktickou poznámku mají přednost před všemi ostatními žádostmi.
3. Předseda rozhoduje o faktických poznámkách okamžitě v souladu s ustanoveními Jednacího řádu. Své rozhodnutí oznámí bezprostředně poté, co byla faktická poznámka vznesena, a o jeho rozhodnutí se nehlasuje.

Článek 21 – Usnášeníschopnost

1. Plenární shromáždění je usnášeníschopné, je-li přítomna více než polovina jeho členů. Usnášeníschopnost se ověřuje na žádost jednoho člena a pod podmínkou, že nejméně patnáct členů hlasuje pro ověření usnášeníschopnosti. Pokud není požádáno o ověření usnášeníschopnosti, jsou platné všechny hlasy bez ohledu na počet přítomných. Před ověřením usnášeníschopnosti může předseda rozhodnout o přerušení zasedání na dobu nejvýše deseti minut. Členové, kteří o toto ověření požádali, se při sčítání hlasů považují za přítomné, i když již v sále nejsou. Je-li počet přítomných členů nižší než patnáct, může předseda prohlásit, že shromáždění není usnášeníschopné.
2. Pokud se zjistí, že shromáždění není usnášeníschopné, odkládají se všechny body programu jednání, které vyžadují hlasování, na další den zasedání, kdy o nich plenární shromáždění může právoplatně hlasovat bez ohledu na počet přítomných členů.

Článek 22 – Hlasování

1. Nestanoví-li tento Jednací řád jinak, rozhoduje plenární shromáždění většinou odevzdaných hlasů.
2. Platnými formami hlasování jsou hlasy „pro“, „proti“ a „zdržuji se hlasování“. Při sčítání většiny jsou rozhodující pouze hlasy „pro“ a „proti“. V případě rovnosti hlasů se dokument nebo návrh předložený k hlasování považuje za zamítnutý.
3. Je-li výsledek sčítání hlasů sporný, může předseda nařídít nové hlasování, nebo se může hlasovat na žádost jednoho člena a pod podmínkou, že nejméně patnáct členů hlasuje pro nové hlasování.
4. Na návrh předsedy, politické skupiny či 32 členů, předložený před přijetím konečného programu jednání, může plenární shromáždění rozhodnout, že o jednom či více bodech na programu jednání se bude hlasovat jmenovitě, což bude zaznamenáno v zápisu z jednání plenárního shromáždění.

Pokud plenární shromáždění nerozhodne jinak, nelze jmenovitě hlasovat o pozměňovacích návrzích.

5. Na návrh předsedy, politické skupiny nebo 32 členů může být rozhodnuto, že hlasování o rozhodnutích, která se týkají osob, proběhne tajně.
6. Předseda může kdykoli rozhodnout, že se bude hlasovat prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení.

Článek 23 – Předkládání pozměňovacích návrhů

1. Pouze členové a řádně pověřený náhradníci mohou předkládat pozměňovací návrhy k dokumentům k rozhodnutí při dodržení požadavků na jejich předkládání, pouze k vlastní zprávě je může předkládat i nepověřený náhradník člena jmenovaný zpravodajem.

Právo předkládat pozměňovací návrhy pro plenární zasedání může uplatnit výlučně člen nebo jeho řádně pověřený náhradník. Pozměňovací návrhy platně předložené před ztrátou členství ve Výboru či zánikem funkce náhradníka nebo před delegováním či odnětím delegování zůstávají platně předloženy.

2. Aniž by byla dotčena ustanovení čl. 26 odst. 1, pozměňovací návrhy k dokumentům k rozhodnutí musí předložit politická skupina nebo nejméně šest členů či řádně pověřených náhradníků s uvedením svého jména. Národní delegace, které mají méně než šest členů, mohou předkládat pozměňovací návrhy, pokud je předloží tolik členů či řádně pověřených náhradníků, kolik členů delegace má, a pokud na nich budou uvedena jejich jména.
3. Pozměňovací návrhy musí být doručeny generálnímu tajemníkovi nejméně devět pracovních dnů před zahájením plenárního zasedání. Pozměňovací návrhy musí být zpřístupněny v elektronické podobě, jakmile jsou přeloženy, v každém případě však nejpozději čtyři pracovní dny před zahájením plenárního zasedání.

Pozměňovací návrhy jsou přednostně přeloženy a sděleny zpravodaji, aby měl možnost zaslat své vlastní pozměňovací návrhy generálnímu sekretariátu nejméně dva pracovní dny před zahájením plenárního zasedání. Zpravodajovy pozměňovací návrhy se musí explicitně vztahovat k jednomu či více pozměňovacím návrhům zmíněným v prvním odstavci. Zpravodajovy pozměňovací návrhy lze konzultovat pouze po zahájení plenárního zasedání.

V případě použití čl. 15 odst. 4 může předseda rozhodnout o zkrácení lhůty pro předložení pozměňovacích návrhů až na tři pracovní dny před zahájením plenárního zasedání. Tyto lhůty neplatí pro pozměňovací návrhy týkající se neodkladných otázek ve smyslu čl. 15 odst. 6.

4. Všechny pozměňovací návrhy se rozesílají členům před zahájením plenárního zasedání.

Článek 24 – Projednávání pozměňovacích návrhů

1. Byl-li k části dokumentu k rozhodnutí předložen jeden nebo více pozměňovacích návrhů, mohou předseda, zpravodaj nebo předkladatelé těchto pozměňovacích návrhů výjimečně navrhnout během rozpravy kompromisní pozměňovací návrhy. V rámci možností musí být znění kompromisního pozměňovacího návrhu předem písemně oznámeno předsedovi a generálnímu sekretariátu, a to dříve, než se bude dotyčné téma projednávat.

2. O pozměňovacích návrzích se hlasuje v pořadí, v jakém jsou jednotlivé odstavce řazeny v textu, a podle následujícího prioritního pořadí:

— pozměňovací návrhy zpravodaje,

— kompromisní pozměňovací návrhy, pokud proti tomu není některý z předkladatelů původních pozměňovacích návrhů,

— ostatní pozměňovací návrhy.

Zpravodajovy pozměňovací návrhy a kompromisní pozměňovací návrhy ruší okamžikem přijetí jakýkoli pozměňovací návrh, na kterém se zakládají.

Předseda může o pozměňovacích návrzích s podobných obsahem nebo cílem nechat hlasovat společně.

3. Zpravodaj může předložit seznam pozměňovacích návrhů předkládaných k návrhu stanoviska nebo zprávy, jejichž přijetí doporučuje. Je-li k dispozici doporučení zpravodaje k hlasování, může předseda o pozměňovacích návrzích uvedených v doporučení nechat hlasovat společně. Každý člen může vznést námitky proti doporučení k hlasování; v takovém případě musí uvést, o kterých pozměňovacích návrzích se má hlasovat zvlášť.

4. Pozměňovací návrhy mají přednost před dokumentem, kterého se týkají, a hlasování o nich musí proběhnout jako první.

5. Pokud jsou předloženy dva nebo více pozměňovacích návrhů, které se vzájemně vylučují a týkají se stejné části textu, má přednost pozměňovací návrh, který se nejvíce odchyluje od původního textu, a hlasování o něm proběhne jako první.

Předseda před hlasováním oznámí, zda přijetí pozměňovacího návrhu přivodí neplatnost jednoho či více pozměňovacích návrhů; buď proto, že se tyto pozměňovací návrhy vylučují, pokud se vztahují ke stejnému úseku textu, nebo proto, že jsou v rozporu. O neplatném pozměňovacím návrhu se nehlasuje, pokud však neplatnost nezpochybní jeho autoři a pokud se plenární shromáždění nerozhodne o návrhu hlasovat.

6. Konečné hlasování se týká dokumentu jako celku, ať již změněného, či nikoli. Stanovisko, které nezíská většinu

odevzdaných hlasů, se zašle zpět příslušné komisi, nebo se stane bezpředmětným.

Článek 25 – Neodkladná stanoviska a zprávy

V neodkladných případech, kdy běžný postup neumožňuje dodržet lhůtu stanovenou Radou, Komisí a Evropským parlamentem a kdy příslušná komise přijala svůj návrh stanoviska nebo zprávy jednomyslně, předá předseda pro informaci tento návrh Radě, Komisi a Evropskému parlamentu. Návrh stanoviska nebo zprávy se předkládá k přijetí bez pozměňovacích návrhů na nejbližším zasedání plenárního shromáždění. Na veškerých dokumentech týkajících se tohoto textu musí být uvedeno, že se jedná o stanovisko nebo zprávu, která je předmětem zrychleného postupu.

Článek 26 – Zjednodušený postup

1. Návrhy stanovisek nebo zpráv, které příslušná komise (případně hlavní komise) přijala jednomyslně, se předkládají plenárnímu shromáždění k přijetí beze změn, pokud k nim nejméně třicet dva členů či řádně pověřených náhradníků nebo některá politická skupina nepředloží pozměňovací návrh v souladu s první větou čl. 23 odst. 3. V tom případě projedná pozměňovací návrh plenární shromáždění. Návrh stanoviska nebo zprávy na plenárním zasedání představí zpravodaj; může být předmětem rozpravy. Zasílá se členům spolu s návrhem programu jednání.

2. Pokud se příslušná komise (případně hlavní komise) domnívá, že Výbor nemá důvod vznášet k dokumentu připomínky ani předkládat pozměňovací návrhy, může navrhnout, aby proti tomuto dokumentu nebyly vznášeny žádné námitky. Návrh se předkládá plenárnímu shromáždění k přijetí bez rozpravy.

Článek 27 – Ukončení plenárního zasedání

Před ukončením plenárního zasedání oznámí předseda místo a datum konání příštího zasedání, jakož i body programu jednání, které jsou již známy.

Článek 28 – Symboly

1. Výbor regionů uznává a přijímá za své tyto symboly Evropské unie:

- a) vlajku znázorňující kruh dvanácti zlatých hvězd na modrém pozadí;
- b) hymnu Óda na radost z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena;
- c) motto „Jednotná v rozmanitosti“.

2. Výbor regionů slaví Den Evropy 9. května.

3. Vlajka se vyvěšuje ve všech budovách Výboru regionů a u příležitosti oficiálních akcí.

4. Hymna se hraje při zahájení ustavujících zasedání na začátku funkčního období a při ostatních slavnostních zasedáních, zejména při příležitosti vítání hlav států či předsedů vlád nebo při vítání nových členů po rozšíření.

KAPITOLA 3

PŘESEDNICTVO A PŘESEDÁ

Článek 29 – Složení předsednictva

Předsednictvo tvoří:

- a) předseda;
- b) první místopředseda;
- c) jeden místopředseda z každého členského státu;
- d) dvacet sedm ostatních členů;
- e) předsedové politických skupin.

S výjimkou funkce předsedy, prvního místopředsedy a míst předsedů politických skupin se místa v předsednictvu dělí mezi národní delegace takto:

- tři místa: Německo, Španělsko, Francie, Itálie, Polsko, Spojené království,
- dvě místa: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Řecko, Irsko, Litva, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Finsko, Švédsko,
- jedno místo: Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Slovinsko.

Článek 30 – Zástupci členů předsednictva

1. Každá národní delegace jmenuje ze svého středu jednoho člena nebo jednoho náhradníka jakožto zástupce *ad personam* za své členy předsednictva s výjimkou předsedy a prvního místopředsedy.
2. Každá politická skupina jmenuje ze svého středu za svého předsedu jednoho člena nebo jednoho náhradníka jakožto zástupce *ad personam*.
3. Zástupce *ad personam* má právo účastnit se schůzí, vystupovat a hlasovat pouze tehdy, zastupuje-li dotyčného člena předsednictva. Delegování hlasovacího práva musí být před příslušnou schůzí písemně oznámeno generálnímu tajemníkovi.

Článek 31 – Volební pravidla

1. Plenární shromáždění volí předsednictvo na dobu dvou a půl roku.
2. Volba probíhá za předsednictví dočasného předsedy způsobem stanoveným v člancích 11 a 12. Jména kandidátů musí být písemně předložena generálnímu tajemníkovi nejpozději jednu hodinu před zahájením plenárního zasedání. Volba se může uskutečnit pouze v případě, že jsou přítomny nejméně dvě třetiny členů.

Článek 32 – Volba předsedy a prvního místopředsedy

1. Před volbou předsedy a prvního místopředsedy mohou kandidáti pronést před plenárním shromážděním krátké prohlášení. Řečnická doba je v tomto případě pro všechny stejná a její délku stanoví dočasný předseda.
2. Volba předsedy a prvního místopředsedy probíhá odděleně. Jsou zvoleni většinou odevzdaných hlasů.
3. Platnými formami hlasování jsou hlasy „pro“ a „zdržuji se hlasování“. Při zjišťování, zda byla dosažena většina, se přihlíží pouze k hlasům „pro“.
4. Nezíská-li žádný kandidát většinu v prvním kole hlasování, koná se druhé kolo hlasování, ve kterém se považuje za zvoleného kandidát, který obdrží nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů rozhoduje los.

Článek 33 – Volba členů předsednictva

1. Může být sestaven společný seznam kandidátů z těch národních delegací, jež na každé místo, které jim v předsednictvu náleží, nominují pouze jednoho kandidáta. Tento seznam může být přijat v jednokolovém hlasování, získá-li většinu odevzdaných hlasů.

V případě, že společný seznam není přijat, nebo pokud počet navržených kandidátů na místa, která národní delegaci v předsednictvu náleží, převyšuje počet volných míst, rozhoduje se o každém místě zvláštním hlasováním; použijí se pravidla pro volbu předsedy a prvního místopředsedy stanovená v článku 31 a v čl. 32 odst. 2 až 4.

2. V případě volby předsedů politických skupin za členy předsednictva se plenárnímu shromáždění předkládá ke schválení jmenovitý seznam.

Článek 34 – Volba zástupců

Zároveň s volbou kandidáta na místo v předsednictvu probíhá i volba jeho zástupce *ad personam*.

Článek 35 – Dodatečná volba na uvolněné místo v předsednictvu

Člen předsednictva nebo jeho zástupce *ad personam*, kterému skončí členství ve Výboru nebo který odstoupí z předsednictva, je pro zbývající část funkčního období nahrazen v souladu s články 29 až 34. Dodatečná volba na uvolněné místo v předsednictvu probíhá v plenárním shromáždění za předsednictví předsedy, případně jednoho ze zástupců předsedy, podle čl. 38 odst. 3.

Článek 36 – Úkoly předsednictva

Úkoly předsednictva jsou:

- a) formulace a předložení politického programu plenárnímu shromáždění na začátku funkčního období a dohled nad jeho plněním. Na konci svého funkčního období předkládá plenárnímu shromáždění zprávu o plnění svého politického programu;
- b) organizace a koordinace práce plenárního shromáždění a komisí;
- c) přijetí ročního pracovního programu komisí na základě jejich návrhu;
- d) celková odpovědnost za finanční, organizační a administrativní záležitosti týkající se členů a náhradníků, vnitřní uspořádání Výboru a jeho generálního sekretariátu, včetně organizační struktury Výboru a jeho orgánů;
- e) předsednictvo může:
 - vytvářet pracovní skupiny složené z členů předsednictva nebo jiných členů Výboru za účelem poradenství ve specifických otázkách; tyto pracovní skupiny mohou mít až osm členů,
 - zvat k účasti na svých schůzích jiné členy Výboru jakož i hosty pro jejich odborné znalosti nebo funkce;
- f) obsazení funkce generálního tajemníka a přijímání úředníků a ostatních zaměstnanců uvedených v článku 69;
- g) předkládání předběžného návrhu příjmů a výdajů Výboru plenárnímu shromáždění v souladu s článkem 72;
- h) schvalování schůzí mimo obvyklá pracoviště;
- i) vydávání pokynů týkajících se složení a způsobu práce pracovních skupin, smíšených výborů vytvářených spolu

s kandidátskými zeměmi či jiných politických orgánů, kterých se účastní členové Výboru;

- j) rozhodnutí o podání žaloby k Soudnímu dvoru Evropské unie, pokud plenární shromáždění nedokáže rozhodnout včas, přijaté po ověření usnášeníschopnosti stanovené v první větě čl. 37 odst. 2 většinou odevzdaných hlasů, které se vyjádřily na návrh buď předsedy Výboru, nebo příslušné komise, která jedná v souladu s články 53 a 54. Po přijetí tohoto rozhodnutí předseda podá žalobu jménem Výboru a obrátí se na plenární shromáždění při příštím zasedání, aby rozhodlo, zda se má podání žaloby zachovat. Pokud plenární shromáždění po ověření usnášeníschopnosti stanovené v první větě čl. 21 odst. 1 hlasuje většinou požadovanou v čl. 13 písm. g) proti podání žaloby, předseda ji stáhne.

Článek 37 – Svolání předsednictva, usnášeníschopnost a přijímání rozhodnutí

1. Předsednictvo svolává předseda, který po dohodě s prvním místopředsedou stanoví datum konání schůze a program jednání. Předsednictvo se schází nejméně jednou za tři měsíce nebo do čtrnácti dní po obdržení písemné žádosti nejméně jedné čtvrtiny svých členů.
2. Předsednictvo je usnášeníschopné, pokud je přítomna alespoň polovina jeho členů. Usnášeníschopnost se ověřuje na žádost jednoho člena a pod podmínkou, že nejméně šest členů hlasuje pro její ověření. Pokud není požádáno o ověření usnášeníschopnosti, jsou platná všechna hlasování bez ohledu na počet přítomných. Pokud se zjistí, že předsednictvo není usnášeníschopné, může předsednictvo pokračovat v jednání, avšak hlasování se odloží na příští schůzi.
3. Pokud tento Jednací řád nestanoví jinak, rozhodnutí se přijímají většinou odevzdaných hlasů. Použijí se ustanovení čl. 22 odst. 2 a 5.
4. V rámci přípravy rozhodnutí předsednictva pověří předseda generálního tajemníka vypracováním dokumentů k rozpravě a doporučení k rozhodnutí týkajících se všech témat, která se mají projednávat; tyto dokumenty a doporučení se přiloží k návrhu programu jednání.
5. Tyto dokumenty musí být členům zaslány e-mailem nejpozději deset dní před zahájením schůze. Pozměňovací návrhy k dokumentům předsednictva musí generální tajemník obdržet nejpozději do tří pracovních dní před zahájením schůze předsednictva v souladu s požadovaným způsobem předložení a po překladu musí být zpřístupněny v elektronické podobě.

6. Za výjimečných okolností může předseda uplatnit písemný postup schválení rozhodnutí, které se netýká osob. Předseda zašle členům návrh rozhodnutí a vyzve je, aby mu ve lhůtě pěti pracovních dnů písemně zaslali případné námitky. Pokud nejsou žádné námitky, rozhodnutí je přijato.

Článek 38 – Předseda

1. Předseda řídí práci Výboru.
2. Předseda zastupuje Výbor. Tuto pravomoc může delegovat.
3. Je-li předseda nepřítomen nebo nemůže-li se dostavit, zastupuje jej první místopředseda; je-li první místopředseda též nepřítomen, nebo se nemůže dostavit, zastupuje předsedu jeden z ostatních místopředsedů.

Stanoviska, zprávy a usnesení – způsob práce v předsednictvu

Článek 39 – Stanoviska – právní základy

V souladu s článkem 307 Smlouvy o fungování Evropské unie přijímá Výbor svá stanoviska:

- a) pokud je konzultován Evropským parlamentem, Radou nebo Komisí v případech, které Smlouvy stanoví, a ve všech ostatních případech, zejména v případech týkajících se přeshraniční spolupráce, kdy to některý z těchto orgánů považuje za vhodné;
- b) z vlastní iniciativy v případech, kdy to považuje za vhodné;
- c) v případě konzultace Hospodářského a sociálního výboru podle článku 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, domnívá-li se HSV, že jsou dotčeny zvláštní regionální zájmy.

Článek 40 – Stanoviska a zprávy – určení příslušné komise

1. Pokud jej o vypracování stanoviska k dokumentům požádá Rada, Komise nebo Evropský parlament, přidělí předseda tyto dokumenty příslušným komisím a informuje o této skutečnosti předsednictvo na jeho nejbližší schůzi.
2. Spadá-li téma stanoviska nebo zprávy do působnosti více komisí, předseda určí hlavní komisi a v případě potřeby může předsednictvu navrhnout vytvoření pracovní skupiny složené ze zástupců příslušných komisí.
3. Komise, která nesouhlasí s rozhodnutím předsedy podle odstavců 1 a 2, může prostřednictvím svého předsedy požadovat, aby v dané věci rozhodlo předsednictvo.

Článek 41 – Jmenování hlavního zpravodaje

1. V případech, kdy příslušná komise není schopna vypracovat návrh stanoviska nebo zprávy ve lhůtě stanovené Radou, Komisí nebo Evropským parlamentem, může předsednictvo navrhnout, aby plenární shromáždění jmenovalo hlavního zpravodaje, který předloží návrh stanoviska nebo zprávy přímo plenárnímu shromáždění.
2. V případech, kdy lhůta stanovená Radou, Komisí nebo Evropským parlamentem nedává plenárnímu shromáždění dostatečný čas ke jmenování hlavního zpravodaje, může hlavního zpravodaje jmenovat předseda; o této skutečnosti informuje plenární shromáždění na jeho nejbližším zasedání.
3. V obou případech se příslušná komise, pokud je to možné, sejde k všeobecné orientační diskusi o tématu stanoviska nebo zprávy.

Článek 42 – Stanoviska a zprávy z vlastní iniciativy

1. Žádosti o vypracování stanovisek nebo zpráv z vlastní iniciativy mohou předsednictvu předložit tři jeho členové, komise prostřednictvím svého předsedy nebo třicet dva členů Výboru. Žádosti musí být spolu s odůvodněním předány předsednictvu zároveň se všemi ostatními dokumenty k rozpravě podle čl. 37 odst. 4 a pokud možno před přijetím ročního pracovního programu.
2. Předsednictvo rozhoduje o žádostech o vypracování stanovisek nebo zpráv z vlastní iniciativy většinou tří čtvrtin odevzdaných hlasů. Stanoviska nebo zprávy se přidělují v souladu s článkem 40 komisi, které dané téma přísluší. Předseda informuje plenární shromáždění o všech rozhodnutích předsednictva, jež se týkají schválení a přidělení stanovisek nebo zpráv z vlastní iniciativy.
3. Tento článek se analogicky použije v případě stanovisek uvedených v čl. 39 písm. c).

Článek 43 – Předkládání usnesení

1. Usnesení se na program jednání zařazují pouze v případě, že se týkají témat spojených s činností Evropské unie, vztahují se k důležitým zájmům regionálních a místních samosprávných celků a k aktuálním událostem.
2. Návrhy usnesení nebo žádosti o vypracování usnesení může Výbor předložit nejméně třicet dva členů nebo politická skupina. Všechny návrhy nebo žádosti musí být předloženy předsednictvu písemně s uvedením jmen členů nebo politické skupiny, kteří je podporují. Generální tajemník je musí obdržet nejpozději tři pracovní dny před zahájením schůze předsednictva.

3. Rozhodne-li předsednictvo, že Výbor má vypracovat návrh usnesení nebo vyhovět žádosti o vypracování usnesení, může:
- buď zařadit návrh usnesení do předběžného návrhu programu jednání plenárního zasedání v souladu s čl. 15 odst. 1;
 - nebo jmenovat příslušnou komisi, které stanoví lhůtu pro vypracování návrhu usnesení; příslušná komise vypracuje návrh usnesení v souladu s postupem pro vypracovávání návrhů stanovisek nebo zpráv. V tomto případě se nepoužijí ustanovení článku 51;
 - nebo zařadit v souladu s druhou větou čl. 15 odst. 6 návrh usnesení na program jednání příštího plenárního zasedání. Tento text se projednává během druhého dne zasedání.
4. Návrhy usnesení, které se týkají nepředvídatelné události, k níž došlo po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2 (neodkladná usnesení), a které jsou v souladu s ustanoveními odstavce 1, mohou být předloženy na začátku schůze předsednictva. Pokud předsednictvo shledá, že se návrh týká klíčových úkolů Výboru, projedná jej v souladu s odst. 3 písm. c). Pozměňovací návrhy k neodkladným usnesením může plenárnímu shromáždění předložit kterýkoli člen.

Článek 44 – Zvyšování všeobecného povědomí o stanoviscích, zprávách a usneseních

Za zvyšování všeobecného povědomí o stanoviscích, zprávách a usneseních přijatých Výborem odpovídá předsednictvo.

KAPITOLA 4

KOMISE

Článek 45 – Složení a pravomoci

- Plenární shromáždění vytváří na začátku každého pětiletého funkčního období komise pro přípravu svých prací. Na návrh předsednictva rozhoduje o jejich složení a příslušnosti.
- Složení komisí musí odrážet zastoupení členských států ve Výboru.
- Členové Výboru musí patřit alespoň do jedné a nejvýše do dvou komisí. Předsednictvo může povolit výjimky členům národních delegací, které mají méně členů, než je komisí.

Článek 46 – Předseda a místopředsedové

- Každá komise jmenuje na své první schůzi ze svých členů předsedu, prvního místopředsedu a v případě potřeby nejvýše dva místopředsedy.
- Pokud počet kandidátů odpovídá počtu míst, která mají být obsazena, lze volbu provést aklamací. V opačném případě nebo na žádost jedné šestiny členů komise proběhne volba ve shodě s volebními pravidly pro volbu předsedy a prvního místopředsedy Výboru stanovenými v čl. 32 odst. 2 až 4.
- Pokud členovi skončí členství ve Výboru nebo odstoupí z funkce předsedy či místopředsedy komise, obsadí se volné místo postupem podle tohoto článku.

Článek 47 – Úkoly komisí

- V souladu s pravomocemi, které jim udělilo plenární shromáždění na základě článku 45, diskutují komise o politikách Unie. Jejich úkolem je zejména vypracovávat návrhy stanovisek, zpráv a usnesení, které se následně předkládají plenárnímu shromáždění k přijetí.
- V souladu s politickými prioritami Výboru vypracují návrh svého ročního pracovního programu a předloží ho předsednictvu k přijetí.

Článek 48 – Svolání komisí a programy jejich jednání

- Datum a program jednání schůze komise stanoví její předseda po dohodě s prvním místopředsedou.
- Komisi svolává její předseda. Oznámení o svolání řádné schůze včetně programu jednání musí členové obdržet nejpozději čtyři týdny před stanoveným datem jejího konání.
- Na písemnou žádost nejméně jedné čtvrtiny členů je předseda povinen svolat mimořádnou schůzi komise, jež se musí konat nejpozději čtyři týdny po podání žádosti. Program jednání mimořádné schůze stanoví členové, kteří žádost podali. Členům je doručen společně s oznámením o svolání schůze.
- Všechny návrhy stanovisek a ostatní dokumenty k rozpravě, které mají být přeloženy a dány k dispozici před schůzí, musí sekretariát příslušné komise obdržet nejpozději pět týdnů před stanoveným datem schůze. Členům musí být zaslány e-mailem nejpozději deset pracovních dnů před tímto datem. Předseda může ve výjimečných případech uvedené lhůty změnit.

Článek 49 – Přístup veřejnosti

1. Schůze komisí jsou veřejné, nerozhodne-li některá komise ohledně celé schůze nebo o určitém bodu programu jednání jinak.
2. Na schůze komisí mohou být přizváni zástupci Evropského parlamentu, Rady a Komise, jakož i další hosté, a mohou být vyzváni, aby odpovídali na otázky členů.

Článek 50 – Lhůty pro vypracování stanovisek a zpráv

1. Komise předkládají své návrhy stanovisek nebo zpráv ve lhůtách stanovených v interinstitucionálním harmonogramu. Projednání návrhu stanoviska nebo zprávy mohou být věnovány nejvýše dvě schůze, přičemž první schůze týkající se organizace práce se do tohoto počtu nezahrnuje.
2. Výjimečně může předsednictvo povolit další schůzi k projednání návrhu stanoviska nebo zprávy, nebo může prodloužit lhůtu pro jeho předložení.

Článek 51 – Obsah stanovisek a zpráv

1. Stanovisko nebo zpráva Výboru obsahuje názory a doporučení Výboru k danému tématu, jakož i případné konkrétní návrhy změn v projednávaném dokumentu.
2. Stanoviska Výboru obsahují výslovný odkaz na uplatňování zásady subsidiarity a proporcionality.
3. Tato stanoviska a zprávy rovněž při každé příležitosti poukazují na očekávané dopady z hlediska výkonu veřejné správy a financí na regionální a místní úrovni.
4. Za případné vypracování důvodové zprávy odpovídá zpravodaj. Důvodová zpráva se nepředkládá k hlasování. Musí však být v souladu se zněním stanoviska, o kterém se hlasuje.

Článek 52 – Monitorování stanoviska Výboru

1. Během období, které následuje po přijetí stanoviska, předseda a zpravodaj komise, jež byla pověřena přípravou návrhu stanoviska, monitorují za asistence generálního sekretariátu průběh postupu, z něhož vychází konzultace Výboru.
2. Pokud to tato komise uzná za nezbytné, může požádat předsednictvo o povolení vypracovat revidovaný návrh stanoviska ke stejnému tématu; pokud to je možné, návrh vypracuje stejný zpravodaj, aby se tak zohlednil další vývoj postupu, z něhož vychází konzultace Výboru, a reagovalo se na něj.

3. Pokud to je možné, komise se sejde, aby projednala a přijala revidovaný návrh stanoviska, který je předložen na příštím plenárním zasedání.

4. V případě, že postup, z něhož vychází konzultace Výboru, je v tak pokročilé fázi, že neposkytuje komisi dostatek času k vyjádření, předseda této komise o tom informuje přímo předsedu Výboru, aby mohl být použit postup pro jmenování hlavního zpravodaje uvedený v článku 41.

Článek 53 – Žaloba pro porušení zásady subsidiarity

1. Žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie pro narušení zásady subsidiarity v souvislosti s legislativním aktem určeným k přijetí, pro nějž Smlouva o fungování Evropské unie stanovuje konzultovat Výbor, může navrhnout předseda Výboru či komise, která byla pověřena vypracováním návrhu stanoviska.
2. Komise přijímá rozhodnutí většinou odevzdaných hlasů svých členů po předběžném ověření usnášedischopnosti stanovené v čl. 59 odst. 1. Návrh komise je předán plenárnímu shromáždění k rozhodnutí v souladu s čl. 13 písm. g) nebo v případech uvedených v čl. 36 písm. j) předsednictvu. Komise odůvodní svůj návrh v podrobné zprávě a případně v ní uvede, proč je naléhavě nezbytné přijmout rozhodnutí na základě čl. 36 písm. j).

Článek 54 – Nedodržení povinnosti konzultovat Výbor

1. Pokud Výbor nebyl požádán o konzultaci v případech stanovených Smlouvou o fungování Evropské unie, může předseda Výboru nebo jedna z komisí v souladu s čl. 13 písm. g) navrhnout plenárnímu shromáždění nebo v případech uvedených v čl. 36 písm. j) předsednictvu, aby byla podána žaloba k Soudnímu dvoru Evropské unie.
2. Komise přijímá rozhodnutí většinou odevzdaných hlasů po předběžném ověření usnášedischopnosti stanovené v čl. 59 odst. 1. Komise odůvodní svůj návrh v podrobné zprávě a případně v ní uvede, proč je naléhavě nezbytné přijmout rozhodnutí na základě čl. 36 písm. j).

Článek 55 – Zpráva o dopadu stanovisek

Generální sekretariát předkládá nejméně jednou ročně plenárnímu shromáždění zprávu o dopadu stanovisek Výboru, konkrétně na základě příspěvků, které mu za tímto účelem dodá každá příslušná komise, a na základě informací získaných u dotčených institucí.

Článek 56 – Zpravodajové

1. Pro účely vypracování návrhu stanoviska nebo zprávy jmenuje každá komise na návrh svého předsedy jednoho, nebo v řádně odůvodněných případech dva zpravodaje.
2. Při jmenování zpravodajů dbá každá komise na vyvážené rozdělení stanovisek a zpráv.
3. V naléhavých případech může předseda komise jmenovat zpravodaje písemným postupem. Předseda členy komise vyzve, aby mu písemně a ve lhůtě tří pracovních dnů sdělili své případné námitky proti jmenování navrhovaného zpravodaje. V případě námitek rozhodnou po vzájemné dohodě předseda a první místopředseda.
4. Je-li zpravodajem jmenován předseda nebo místopředseda, předá vedení schůze během projednávání svého návrhu stanoviska nebo zprávy jinému místopředsedovi, případně nejstaršímu přítomnému členovi.
5. Pokud zpravodaj přestane být členem či náhradníkem Výboru, přistoupí se ke jmenování nového zpravodaje ze stejné politické skupiny z dané komise, případně se uplatní postup stanovený v odstavci 3.

Článek 57 – Pracovní skupiny

1. V určitých případech, jež to vyžadují, zřizují komise se souhlasem předsednictva pracovní skupiny. Jejich členy mohou být i členové jiných komisí.
2. Člen pracovní skupiny, který se nemůže zúčastnit schůze, se může nechat zastoupit členem nebo náhradníkem ze své politické skupiny, jež je v pracovní skupině uveden na seznamu zástupců.
3. Každá pracovní skupina může z řad svých členů jmenovat předsedu a místopředsedu.

Článek 58 – Experti

1. Členům komisí může být nápomocen expert.
2. Komise může jmenovat experty, aby pomáhali při práci jí nebo pracovním skupinám, které zřídila. Na pozvání předsedy se tito experti mohou účastnit schůzí komise nebo jedné z jejích pracovních skupin.
3. Nárok na náhradu výdajů za cestu a pobyt mají pouze experti zpravodajů a experti, které pozvala komise.

Článek 59 – Usnášeníschopnost

1. Komise je usnášeníschopná, je-li přítomen nadpoloviční počet jejích členů.

2. Usnášeníschopnost se ověřuje na žádost jednoho člena a pod podmínkou, že nejméně deset členů hlasuje pro její ověření. Pokud není požádáno o ověření usnášeníschopnosti, jsou platná všechna hlasování bez ohledu na počet přítomných. Pokud se zjistí, že komise není usnášeníschopná, může komise pokračovat v projednávání zbývajících bodů programu jednání, které nevyžadují hlasování, a odložit jednání a hlasování o zbylých bodech programu jednání na příští schůzi.

Článek 60 – Hlasování

1. Rozhodnutí jsou přijímána většinou odevzdaných hlasů. Použijí se ustanovení čl. 22 odst. 2.
2. Pokud komise přerušila hlasování o stanovisku, může většinou odevzdaných hlasů rozhodnout, že znovu nechá hlasovat o již odhlasovaných pozměňovacích návrzích, až se bude vyjadřovat k dokumentu jako celku.

Článek 61 – Pozměňovací návrhy

1. Pozměňovací návrhy musí být doručeny sekretariátu komise nejméně sedm pracovních dnů před datem schůze. Ve výjimečných případech může předseda tuto lhůtu změnit.

Pozměňovací návrhy v rámci komise mohou být předloženy pouze členy této komise nebo řádně pověřenými členy či náhradníky za podmínek stanovených v čl. 5 odst. 2; pouze k vlastní zprávě je může předkládat i nepověřený náhradník člena jmenovaný zpravodajem.

Právo předkládat pozměňovací návrhy na schůzi komise může uplatnit výlučně buď člen této komise, nebo jiný člen či řádně pověřený náhradník. Pozměňovací návrhy platně předložené před ztrátou členství ve Výboru či zánikem funkce náhradníka nebo před delegováním či odnětím delegování zůstávají platně předloženy.

Pozměňovací návrhy jsou přednostně přeloženy a předány zpravodaji, aby měl možnost předložit své vlastní pozměňovací návrhy generálnímu sekretariátu nejméně dva pracovní dny před zahájením schůze. Zpravodajovy pozměňovací návrhy se musí explicitně vztahovat k jednomu či více pozměňovacím návrhům uvedeným v odstavci 1. Zpravodajovy pozměňovací návrhy musí být zpřístupněny v elektronické podobě, jakmile jsou přeloženy, a musí být doručeny v písemné formě nejpozději při zahájení schůze.

Ustanovení čl. 24 odst. 1 až 5 se použijí s příslušnými změnami.

2. O změnách se hlasuje v pořadí odstavců projednávaného návrhu stanoviska nebo zprávy. Poté se přistoupí ke konečnému hlasování o dokumentu jako celku.
3. Jakmile komise stanovisko nebo zprávu přijme, zašle je předseda komise předsedovi Výboru.

Článek 62 – Rozhodnutí o nevypracování stanoviska nebo zprávy

Pokud se příslušná komise (případně hlavní komise) domnívá, že se návrh netýká regionálních ani místních zájmů a nemá politický význam, může rozhodnout, že stanovisko nebo zprávu na toto téma nevypracuje.

Článek 63 – Písemný postup

1. Ve výjimečných případech může předseda komise nechat přijmout rozhodnutí týkající se způsobu práce této komise písemným postupem.
2. Předseda členům předloží návrh k rozhodnutí a vyzve je, aby mu písemně a ve lhůtě tří pracovních dnů sdělili své případné námítky.
3. Nejsou-li vzneseny námítky, rozhodnutí je přijato.

Článek 64 – Postoj v podobě dopisu

1. V případě žádostí o vypracování stanoviska, kdy je odpověď Výboru považována za žádoucí, avšak vzhledem k prioritám či k tomu, že v nedávné době již byla přijata relevantní stanoviska, se může daná komise rozhodnout, že stanovisko nevypracuje. V tomto případě může Výbor odpovědět institucím Evropské unie formou dopisu podepsaného předsedou Výboru.
2. Dopis připraví předseda příslušné komise po konzultaci se zpravodaji předchozích stanovisek na totéž téma.
3. Pokud to je v rámci dané lhůty možné, dopis je předložen k diskusi na nejbližší schůzi příslušné komise předtím, než je předložen k podpisu předsedovi Výboru.

Článek 65 – Ustanovení pro komise

Článek 11 a čl. 12 odst. 2, čl. 17 odst. 1 až 3 a článek 20 platí pro příslušných změnách.

KAPITOLA 5

ADMINISTRATIVA VÝBORU

Článek 66 – Generální sekretariát

1. Výboru je nápomocen generální sekretariát.

2. Generální sekretariát řídí generální tajemník.

3. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka rozhodne o uspořádání generálního sekretariátu tak, aby byl sekretariát schopen zajišťovat fungování Výboru a jeho orgánů a pomáhat členům Výboru při výkonu jejich povinností. Rovněž určí služby, které administrativa musí poskytovat členům, národním delegacím, politickým skupinám a nezařazeným členům.

4. Generální sekretariát pořizuje zápisy z jednání orgánů Výboru.

Článek 67 – Generální tajemník

1. Generální tajemník má za úkol zajišťovat plnění rozhodnutí přijatých předsednictvem nebo předsedou v souladu s tímto Jednacím řádem a platnými právními předpisy. Účastní se schůzí předsednictva, na nichž má poradní hlas, a pořizuje zápisy z jednání.
2. Generální tajemník vykonává své povinnosti podle pokynů předsedy, který zastupuje předsednictvo.

Článek 68 – Obsazení funkce generálního tajemníka

1. Funkci generálního tajemníka obsazuje předsednictvo na základě rozhodnutí dvoutřetinové většiny odevzdaných hlasů a po ověření usnášedí schopnosti stanovené v čl. 37 odst. 2 v první větě podle ustanovení článku 2 a odpovídajících ustanovení Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství.
2. Generální tajemník je přijímán na dobu pěti let. Podrobné podmínky jeho pracovní smlouvy stanoví předsednictvo.

Funkční období generálního tajemníka může být prodlouženo pouze jednou na dobu nejvýše pěti let.

3. Pravomoci, které přísluší orgánům oprávněným uzavírat pracovní smlouvy na základě ustanovení Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství, vykonává v případě generálního tajemníka předsednictvo.

Článek 69 – Služební řád úředníků a Pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství

1. Pravomoci, které na základě Služebního řádu úředníků Evropských společenství přísluší orgánu oprávněnému ke jmenování vykonává:

— v případě úředníků platových tříd 5 až 12 funkční skupiny AD a úředníků funkční skupiny AST generální tajemník,

— v případě ostatních úředníků předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

2. Pravomoci, které na základě Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství přísluší orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy, vykonává:

— v případě dočasných zaměstnanců platových tříd 5 až 12 funkční skupiny AD a dočasných zaměstnanců funkční skupiny AST generální tajemník,

— v případě ostatních dočasných zaměstnanců předsednictvo na návrh generálního tajemníka,

— v případě dočasných zaměstnanců v kanceláři předsedy nebo prvního místopředsedy:

— v případě platových tříd 5 až 12 funkční skupiny AD a platových tříd funkční skupiny AST generální tajemník na návrh předsedy,

— v případě ostatních platových tříd funkční skupiny AD předsednictvo na návrh předsedy.

Dočasní zaměstnanci v kanceláři předsedy nebo prvního místopředsedy jsou v pracovním poměru do konce funkčního období předsedy nebo prvního místopředsedy.

— v případě smluvních zaměstnanců, zvláštních poradců a místních zaměstnanců generální tajemník za podmínek stanovených v Pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství.

Článek 70 – Jednání za zavřenými dveřmi

Předsednictvo zasedá za zavřenými dveřmi, pokud přijímá rozhodnutí v souladu s články 68 a 69.

Článek 71 – Komise pro finanční a administrativní záležitosti

1. Předsednictvo zřizuje v souladu s článkem 36 poradní Komisi pro finanční a administrativní záležitosti, které předsedá člen předsednictva.
2. Komise pro finanční a administrativní záležitosti má následující úkoly:

a) projednávání a přijímání předběžného návrhu příjmů a výdajů předloženého generálním tajemníkem, v souladu s článkem 72;

b) vypracování návrhů pokynů a rozhodnutí předsednictva ve finančních, organizačních a administrativních záležitostech včetně těch, které se týkají členů a náhradníků.

3. Předseda Komise pro finanční a administrativní záležitosti zastupuje Výbor vůči rozpočtovým orgánům Unie.

Článek 72 – Rozpočet

1. Komise pro finanční a administrativní záležitosti předkládá předsednictvu předběžný návrh příjmů a výdajů Výboru pro následující rozpočtové období. Předsednictvo předkládá předběžný návrh příjmů a výdajů plenárnímu shromáždění k přijetí.

2. Plenární shromáždění přijme předběžný návrh příjmů a výdajů Výboru a včas jej předá Komisi, Radě a Evropskému parlamentu, aby bylo možné dodržet lhůty rozpočtových ustanovení.

3. Plán příjmů a výdajů provádí po konzultaci Komise pro finanční a administrativní záležitosti předseda Výboru, nebo se provádí z jeho iniciativy v rámci vnitřních finančních předpisů vydaných předsednictvem. Předseda vykonává tuto funkci v souladu s finančním nařízením o souhrnném rozpočtu Evropských společenství.

*

* *

HLAVA III

DALŠÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

SPOLUPRÁCE S DALŠÍMI INSTITUCEMI

Článek 73 – Dohody o spolupráci

V rámci pravomocí Výboru může předsednictvo na návrh generálního tajemníka uzavírat dohody s jinými institucemi či organizacemi.

Článek 74 – Zasílání a zveřejňování stanovisek, zpráv a usnesení

1. Stanoviska a zprávy Výboru, jakož i sdělení týkající se uplatňování zjednodušeného postupu podle článku 26 nebo rozhodnutí o nevypracování stanoviska nebo zprávy podle článku 62, se zasílají Radě, Komisi a Evropskému parlamentu. Zasílá je předseda, což platí i pro usnesení.
2. Stanoviska, zprávy a usnesení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 2

VEŘEJNÁ POVAHA PRACÍ A TRANSPARENTNOST**Článek 75 – Přístup veřejnosti k dokumentům**

1. Každý občan Unie a každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo se sídlem v jednom ze členských států má v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie právo na přístup k dokumentům Výboru podle zásad, podmínek a omezení stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 a způsobem stanoveným předsednictvem Výboru. Pro ostatní fyzické a právnické osoby je přístup k dokumentům Výboru zaručen stejným způsobem, pokud je to možné.
2. Výbor zřídí rejstřík svých dokumentů. Za tímto účelem vydá předsednictvo vnitřní předpisy upravující způsoby přístupu a určí seznam dokumentů, které jsou přístupné přímo.

KAPITOLA 3

POUŽÍVÁNÍ JAZYKŮ**Článek 76 – Jazykový režim tlumočení**

V rámci možností jsou použity prostředky k usnadnění realizace následujících zásad týkajících se jazykového režimu tlumočení:

- a) Nerozhodne-li předsednictvo jinak, diskuse Výboru jsou zprostředkovány v úředních jazycích.
- b) Všichni členové mají právo přednést svůj příspěvek na plenárním zasedání v libovolném úředním jazyce. Jejich vystoupení v jednom z úředních jazyků se simultánně tlumočí do ostatních úředních jazyků a do kteréhokoli dalšího jazyka, který předsednictvo považuje za nezbytný.
- c) Na schůzích předsednictva, komisí a pracovních skupin je zajištěno tlumočení z jazyků a do jazyků používaných členy, kteří potvrdili svoji účast na schůzi.

KAPITOLA 4

USTANOVENÍ O JEDNACÍM ŘÁDU**Článek 77 – Revize Jednacího řádu**

1. O provedení revize tohoto Jednacího řádu, a to buď některých jeho částí, nebo celého dokumentu, rozhoduje plenární shromáždění většinou svých členů.
2. Plenární shromáždění pověří komisi ad hoc vypracováním zprávy a návrhu znění a na jejich základě přijme nová ustanovení většinou svých členů. Nová ustanovení vstupují v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 78 – Pokyny předsednictva

V souladu s Jednacím řádem může předsednictvo na základě svých pokynů stanovit prováděcí předpisy k tomuto Jednacímu řádu.

Článek 79 – Vstup Jednacího řádu v platnost

Tento Jednací řád vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

IV

(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 30. září 2009

o režimu podpory C 2/09 (ex N 221/08 a N 413/08), který Německo zamýšlí zavést za účelem modernizace rámcových podmínek pro kapitálové účasti

(oznámeno pod číslem K(2009) 7387)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2010/13/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 30. dubna 2008, který byl Komisí zaevidován téhož dne, oznámilo Německo Komisi z důvodu právní jistoty dvě opatření týkající se povinnosti k živnostenské dani a osvobození od omezeného převodu ztrát (N 221/08). Dopisem ze dne 26. června a 23. října 2008 si Komise vyžádala doplňkové informace. Německo odpovědělo dopisy ze dne 24. července a 21. listopadu 2008, které byly zaevidovány vždy téhož dne.
- (2) Dopisem ze dne 22. srpna 2008, který Komise zaevidovala téhož dne, oznámilo Německo Komisi z důvodu právní jistoty třetí opatření týkající se daňových úlev pro soukromé investory (N 413/08). Dne 9. října 2008 se konala schůzka mezi zástupci Německa a Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž. V návaznosti na tuto schůzku předalo Německo další informace dopisem ze dne 19. listopadu 2008, který byl zaevidován téhož dne.

- (3) Dne 28. ledna 2009 zahájila Komise s ohledem na všechna tři opatření formální vyšetřovací řízení. Shrnutí rozhodnutí bylo dne 14. března 2009 zveřejněno v Úředním věstníku⁽²⁾. Německo podalo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dopisem ze dne 3. března 2009, který byl zaevidován téhož dne. Třetí strany podaly připomínky dopisy ze dne 9. a 14. dubna 2009, které byly zaevidovány vždy téhož dne. Německo bylo informováno o těchto připomínkách dne 23. dubna 2009 a odpovědělo na ně dopisem ze dne 22. května 2009, který byl zaevidován téhož dne.

2. POPIS**2.1 Cíl opatření a rozpočet**

- (4) Oznámení zahrnovala tři daňová opatření a obsahovala dvě definice příjemců podpory. Opatření byla přijata v zákoně o modernizaci rámcových podmínek pro kapitálové účasti (dále jen „zákon o kapitálové účasti“). Společným cílem opatření je podpořit poskytování soukromého rizikového kapitálu určité skupině podniků, „cílovým společenstvem“.
- (5) Cílem prvního opatření (zaevidováno pod č. N 221/08) je podpořit poskytování rizikového kapitálu prostřednictvím zvláštních kritérií způsobilosti s ohledem na *povinnost k živnostenské dani* v případě společností rizikového kapitálu. Německo předpokládá, že uplatňování tohoto opatření povede k snížení daňových příjmů o 90 milionů EUR ročně.
- (6) Druhé opatření (zaevidováno rovněž pod č. N 221/08) zmírňuje přísné předpisy, jejichž cílem je zamezit zneužívání odpočtu ztrát, a umožňuje cílovým společenstvem *převádět ztráty*, pokud jejich podíly získá společnost rizikového kapitálu. Německo očekává, že toto opatření povede k snížení daňových příjmů o 385 milionů EUR ročně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 60, 14.3.2009, s. 9.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

- (7) Třetí opatření (zaevidováno pod č. N 413/08) předpokládá, že fyzické osoby investující do cílových společností (dále rovněž „soukromí investoři“) obdrží v případě zisku z prodeje úlevu na dani z příjmu. Daňová úleva je sice poskytnuta přímo soukromým investorům, prostřednictvím tohoto opatření však mohou být nepřímo zvýhodněny rovněž cílové společnosti, jelikož získají více investic. Německo odhaduje, že toto opatření povede k snížení daňových příjmů o 30 milionů EUR ročně.

2.2 Příjemci podpory

- (8) Tři daňová opatření obsažená v zákoně o kapitálové účasti zvýhodňují společnosti rizikového kapitálu a cílové společnosti ve smyslu zákona o kapitálové účasti a rovněž soukromé investory, většinou majetné soukromé investory (dále jen „business angels“) následovně:

	Opatření týkající se živnostenské daně	Osvobození od zákazu převodu ztrát	Úleva na dani z příjmu
Společnosti rizikového kapitálu	přímo	nepřímo	ne
Cílové společnosti	ne	přímo	nepřímo
Soukromí investoři	ne	ne	přímo

- (9) Společnosti rizikového kapitálu jsou společnosti, jež byly uznány jako společnosti rizikového kapitálu Spolkovým úřadem pro finanční dohled (*Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* (dále jen „BaFin“)) a nejsou současně zapsány jako investiční kapitálová společnost⁽³⁾. Za účelem uznání jako společnost rizikového kapitálu musí být mimoto splněny tyto podmínky.

- Podle stanov společnosti rizikového kapitálu musí být předmětem podnikání nabývání, držení, správa a prodej účastí na rizikovém kapitálu. 70 % veškerých aktiv spravovaných společnostmi rizikového kapitálu musí tvořit kapitálové účasti v cílových společnostech.
- Společnost rizikového kapitálu musí mít své sídlo a vedení společnosti v Německu.
- Základní kapitál společnosti rizikového kapitálu nebo příspěvky společníků podle společenské smlouvy musí činit nejméně 1 milion EUR.

⁽³⁾ Investiční kapitálové společnosti jsou zapsány u příslušného nejvyššího zemského úřadu. Takto zapsány mohou být všechny druhy soukromých kapitálových účastí.

- Společnost rizikového kapitálu musí mít nejméně dva jednatele, kteří jsou spolehliví a jsou odborně způsobilí řídit společnost rizikového kapitálu.

- (10) Cílové společnosti musí být kapitálovými společnostmi a mimoto musí splňovat tyto podmínky.

- Musí mít své sídlo a vedení společnosti v jednom ze smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru.
- V okamžiku nabytí účasti společností rizikového kapitálu nesmí vlastní kapitál cílové společnosti činit více než 20 milionů EUR.
- Cílová společnost smí být založena nejvýše deset let před nabytím účasti společností rizikového kapitálu.
- V okamžiku nabytí účasti společností rizikového kapitálu nesmí být cenné papíry cílové společnosti připuštěny k obchodování nebo obchodovány na organizovaném trhu nebo rovnocenném trhu.

- (11) Opatření neobsahuje žádné údaje o definici cílové společnosti s ohledem na definici podniků v obtížích⁽⁴⁾.

2.3 Živnostenská daň

2.3.1 Souvislosti

- (12) Německá živnostenská daň je příslušnými místními úřady vybírána z obchodních činností vykonávaných stálou provozovnou v rámci určité obce. To je založeno na myšlence, že by se stále provozovny měly podílet na nákladech na jimi používanou místní infrastrukturu. Živnostenskou daň musí hradit všechny podniky vykonávající obchodní činnost ve smyslu zákona o živnostenské dani a o dani z příjmu bez ohledu na svou právní formu. U kapitálových společností se má v zásadě za to, že vykonávají obchodní činnost. U osobních společností se rozlišuje podle činnosti: podniky s právní formou osobní společnosti, které vykonávají výhradně činnosti v oblasti správy majetku, nepodléhají živnostenské dani. Osobní společnosti, které vykonávají obchodní činnost, však musí živnostenskou daň hradit.

⁽⁴⁾ Pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2).

(13) Spolkové ministerstvo financí vydalo dopis⁽⁵⁾ (dále jen „dopis z roku 2003“) týkající se rozlišování mezi činnostmi v oblasti správy majetku a obchodní činnostmi vykonávanou rizikovými kapitálovými fondy a soukromými kapitálovými fondy. Podle tohoto dopisu podléhají rizikové kapitálové fondy/soukromé kapitálové fondy živnostenské dani, je-li jejich činnost hodnocena jako obchodní. Vykonávají-li činnost pouze v oblasti správy majetku, živnostenské dani nepodléhají. Tento dopis z roku 2003 vychází z rozsudku Spolkového finančního dvora (BFH) ze dne 25. července 2001⁽⁶⁾. Podle tohoto rozsudku se předpokládá, že rizikové kapitálové fondy/soukromé kapitálové fondy nevykonávají obchodní činnost, jsou-li splněna tato kritéria:

- nevyužívání bankovních úvěrů/nepřebírání zajištění,
- žádná rozsáhlá vlastní organizace pro správu majetku fondu, využívání kanceláře nepřesahuje míru, která je běžná u velkého soukromého majetku⁽⁷⁾,
- nevyužívání trhu s pomocí odborných zkušeností,
- nenabízení široké veřejnosti/žádné obchodování na vlastní účet,
- žádné krátkodobé účasti,
- žádné reinvestice výnosů z prodeje,
- žádná vlastní podnikatelská činnost v portfoliových společnostech,
- žádný obchodní charakter případně obchodní „nákaza“⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Einkommensteuerliche Behandlung von Venture Capital und Private Equity Fonds; Abgrenzung der privaten Vermögensverwaltung vom Gewerbebetrieb (Daňové zacházení s rizikovými kapitálovými fondy a soukromými kapitálovými fondy; rozlišení správy soukromého majetku od provozování živnosti); dopis spolkového ministerstva financí ze dne 20. listopadu 2003, Spolkový daňový věstník 2004, část I, č. 1, s. 40.

⁽⁶⁾ Spolkový daňový věstník II 2001, s. 809.

⁽⁷⁾ Fond nesmí za účelem správy majetku fondu udržovat rozsáhlou vlastní organizaci. Má-li fond vlastní kancelář, nesmí přesahovat míru, která je běžná u velkého soukromého majetku.

⁽⁸⁾ Obchodní nákaza, na niž se odkazuje rovněž jako na překvalifikování druhu příjmu (Abfärbetheorie), se vyskytuje například v případě, kdy jednotka, která nepodléhá živnostenské dani, dodatečně zahájí obchodní činnost. Tato činnost poté vede ke kontaminaci celé jednotky a tato podléhá dani z příjmu, ačkoliv obchodní činnost představuje pouze malou část její celkové činnosti.

(14) Tato kritéria slouží v zásadě k objasnění tradičního rozlišování mezi obchodní a neobchodní činnostmi rizikových kapitálových fondů/soukromých kapitálových fondů, které je zakotveno v německém daňovém právu. Správa majetku se považuje za neobchodní činnost. Rozlišování mezi obchodní a neobchodní činnostmi je však složité a je předmětem četných soudních rozsudků, mimo jiné Spolkového finančního dvora. Rizikové kapitálové fondy nebo soukromé kapitálové fondy obvykle vykonávají obchodní činnost, pokud obchod s aktivy (krátká doba mezi nabytím a prodejem aktiv jako cenné papíry) představuje značnou část jejich činnosti⁽⁹⁾.

2.3.2 Objasnění živnostenské daně v zákoně o kapitálové účasti

(15) Podle oznámení obsahuje § 1 odst. 19 zákona o kapitálové účasti „objasnění“ dopisu z roku 2003 a mezi zákonem a dopisem údajně neexistují žádné podstatné rozdíly.

(16) Podle tohoto ustanovení jsou společnosti rizikového kapitálu s právní formou osobní společnosti, které jsou činné výhradně v oblasti nabytí, držení, správy a prodeje účastí na rizikovém kapitálu a drží výhradně účasti v kapitálových společnostech, pro účely daně z příjmu považovány za společnosti působící v oblasti správy majetku. Společnosti rizikového kapitálu nepůsobí v oblasti správy majetku zejména v případě, jsou-li vykonávány níže uvedené činnosti nebo srovnatelné činnosti:

- krátkodobý prodej účastí na rizikovém kapitálu a jiných účastí ve společnostech se sídlem a vedením společnosti ve smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru,
- obchody s nástroji peněžního trhu⁽¹⁰⁾; obchody s bankovními aktivy u úvěrových institucí se sídlem ve smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru; obchody s podíly na investičním fondu⁽¹¹⁾,

⁽⁹⁾ Obchodní činnost je vymezena jako samostatná trvalá činnost, která je vykonávána za účelem dosažení zisku (nikoli jako záliba), lze ji charakterizovat jako účast na všeobecném hospodářském životě (přesahuje služby pro rodinné příslušníky a přátele) a nelze ji považovat za zemědělskou činnost nebo svobodné povolání (např. povolání advokáta, lékaře, umělce nebo vysokoškolského učitele). Správa majetku je vymezena jako činnost, která je charakterizována využíváním majetku ve smyslu požívání výtěžku z čisté hodnoty majetku, jenž má být udržován, a využívání majetku prostřednictvím přeskupení není hlavním důvodem. Hodnocení jako obchodní činnost nebo správa majetku má zvláštní význam v případě investic do cenných papírů nebo nemovitostí. Existují-li obchodní příjmy, jsou všechny zisky z prodeje zdanitelné a současně podléhají živnostenské dani. Pokud se jedná o čistou správu majetku, podléhají dani příjmy plynoucí z různých zdrojů, avšak případný prodej základního majetku podle okolností nepodléhá zdanění zisků z prodeje (a rovněž živnostenské dani).

⁽¹⁰⁾ Ve smyslu § 48 zákona o investicích.

⁽¹¹⁾ Ve smyslu § 50 zákona o investicích.

- poradenství poskytované cílovým společenstvem, v nichž má společnost rizikového kapitálu podíl; poskytování půjček a záruk ve prospěch cílových společností, v nichž má společnost rizikového kapitálu podíl, přijímání úvěrů a vydávání požitkových práv a obligací,
 - reinvestování výnosů z prodeje účastí na rizikovém kapitálu a ostatních účastí ve společnostech se sídlem a vedením společnosti ve smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru,
 - využívání trhu s pomocí odborných zkušeností.
- (17) Pořízení a udržování vlastních obchodních prostor a obchodní organizace nebrání tomu, aby byla činnost považována za činnost v oblasti správy majetku. Činnosti uvedené v 16. bodě odůvodnění však mohou být vykonávány dceřinou společností, jejíž veškeré podíly jsou ve vlastnictví společnosti rizikového kapitálu.

2.4 Převod ztrát

2.4.1 Úvod

- (18) Podnik může zpravidla převést ztráty, jež mu vznikly v určitém hospodářském roce, započítat je tudíž proti zisku příštích hospodářských let. Prostřednictvím převodu ztrát mohou být ztráty zohledněny během celé doby existence podniku. To však umožňuje rovněž zneužívání ve formě tzv. zastřešujících společností, které sice nevykonávají žádnou obchodní činnost, jsou však odprodány, jelikož převody jejich ztrát představují reálnou hodnotu: nabyvatel takovéto zastřešující společnosti s převody ztrát má prospěch z toho, že své budoucí zdanitelné zisky započte proti ztrátám, a v závislosti na platné sazbě daně tudíž hradí nižší daň.
- (19) Německo přijalo v zákoně o dani z příjmu právnických osob opatření s cílem zamezit tomuto zneužívání prostřednictvím obchodu se ztrátami. Zákonem o pokračování reformy podnikových daní z roku 1997 bylo znemožněno obchodování se ztrátami v podobě zastřešujících společností. Prostřednictvím zákona o reformě podnikových daní z roku 2008 zpřísnilo Německo opatření, která mají zamezit tomuto zneužívání. Zákon má dopad na všechny změny přímého nebo nepřímého vlastnictví podílů ve výši více než 25 % během pětiletého období. Zákon o dani z příjmu právnických osob předpokládá poměrný odpočet ztrát, bylo-li během pětiletého období převedeno na nabyvatele přímo nebo nepřímo více než 25 % upsaného kapitálu,

členských práv, podílnických práv nebo hlasovacích práv. Nevyužité ztráty nejsou vůbec odpočitatelné, bylo-li během pětiletého období přímo nebo nepřímo převedeno na nabyvatele více než 50 % upsaného kapitálu nebo výše uvedených práv.

2.4.2 Zákon o kapitálové účasti

- (20) Zákon o kapitálové účasti by zmírnil ustanovení o převodu ztrát u cílových společností nabytých společnostmi rizikového kapitálu, jelikož cílovým společenstvem s podstatně změněnou vlastnickou strukturou umožňuje daňový převod ztrát, jež by podle základního pravidla nebylo možno jinak uplatnit.

- (21) Podle § 4 zákona o kapitálové účasti mohou být v případě přímého nabytí účastí v cílové společnosti společnostmi rizikového kapitálu ztráty cílové společnosti nadále odečteny, pokud připadají na skryté rezervy zdanitelného tuzemského provozního kapitálu cílové společnosti. Totéž platí v případě přímého nabytí účastí v cílové společnosti společnostmi rizikového kapitálu prostřednictvím nabyvatele, který není společností rizikového kapitálu, pokud

— cílová společnost při nabytí účastí nevykazuje vlastní kapitál vyšší než 20 milionů EUR nebo

— cílová společnost při nabytí účastí nevykazuje vlastní kapitál vyšší než 100 milionů EUR a navýšení vlastního kapitálu přesahující částku ve výši 20 milionů EUR vyplývá z ročních zisků ve čtyřech obchodních letech předcházejících prodeji,

— období mezi nákupem a prodejem účastí v cílové společnosti společností rizikového kapitálu činí nejméně čtyři roky.

- (22) Odpočitatelné ztráty lze v roce nabytí účastí odečíst v rámci odpočtu ztrát podle ustanovení zákona o dani z příjmu do výše jedné pětiny; tato částka se v následujících čtyřech letech zvyšuje vždy o jednu pětinu odpočitatelných ztrát.

2.5 Daňové zvýhodnění soukromých investorů

2.5.1 Úvod

- (23) Zákon o kapitálové účasti má prostřednictvím daňových úlev pro zisky dosažené investicemi přispět k tomu, aby do cílových společností investovali soukromí investoři jako například business angels.

(24) Podle § 1 odst. 20 zákona o kapitálové účasti jsou zisky z prodeje podílů v cílové společnosti rozděleny mezi investory poměrně podle účasti. Příslušná částka je vzata v úvahu za účelem daně z příjmu soukromých investorů/business angels.

(25) Daňová úleva platí pouze v případě realizovaných zisků z prodeje. Účast soukromého investora/business angel v cílové společnosti v posledních pěti letech musí být v rozmezí od 3 % do 25 % a může trvat nejvýše 10 let. Každý soukromý investor/business angel má vzhledem k maximální účasti ve výši 25 % nárok na zisk osvobozený od daně až do výše 50 000 EUR (200 000 EUR krát 0,25). Podle výpočtu Německa činí maximální daňová úleva pro business angel a na investici 22 500 EUR. Je-li zisk vyšší než 800 000 EUR na investici, daňová výhoda se úměrně snižuje a v případě celkového zisku vyššího než 1 milion EUR zaniká.

3. POCHYBNOSTI UVEDENÉ V ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(26) Jak je objasněno v 3. bodě odůvodnění, Komise vydala dne 28. ledna 2009 rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“). V tomto rozhodnutí vyjádřila Komise předběžný názor, že všechna tři opatření představují státní podporu.

3.1 Existence státní podpory v případě opatření týkajícího se živnostenské daně

(27) Na základě srovnání dopisu z roku 2003 s „objasněním“ v zákoně o kapitálové účasti vyslovila Komise pochybnosti s ohledem na vysvětlení Německa, že prostřednictvím zákona o kapitálové účasti byl pouze v rámci právní úpravy upřesněn dopis z roku 2003, jelikož se zdá, že zákon předpokládá určité daňové zvýhodnění nově vytvořené zvláštní kategorie vymezených společností rizikového kapitálu. Komise se domnívala, že se „objasnění“ dopisu z roku 2003 liší a u určitých společností rizikového kapitálu předpokládá méně přísná kritéria pro osvobození od živnostenské daně.

(28) Vzhledem k těmto pochybnostem Komise uvedla, že opatření týkající se živnostenské daně zvýhodňuje určité společnosti rizikového kapitálu vůči ostatním investičním společnostem, které případně vykonávají stejné nebo podobné činnosti. V důsledku popsání osvobození od živnostenské daně by se mimoto snížily roční daňové příjmy odhadem o 90 milionů EUR, což může nazna-

čovat, že zákon o kapitálové účasti nepředstavuje pouze „objasnění“ dopisu z roku 2003.

3.2 Existence státní podpory v případě opatření týkajícího se převodu ztrát

(29) Německo v zásadě nevyloučilo, že opatření týkající se převodu ztrát je selektivní a zvýhodňuje cílové společnosti a společnosti rizikového kapitálu. Německo však uvedlo, že to je odůvodněno povahou a logikou německého daňového systému. Jelikož zavedení obecného omezení využití ztrát v roce 2008 podle názoru Německa znevýhodnilo obzvláště trh rizikového kapitálu, měla by pro tento trh nadále existovat možnost využití ztrát. Opatření údajně splňuje kritéria sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti⁽¹²⁾ (dále jen „sdělení o zdanění podnikatelské činnosti“).

(30) Komise však poukázala na skutečnost, že by investiční společnosti (tzn. společnosti, které nespádají do definice pojmu společnosti rizikového kapitálu) neměly být vyloučeny, je-li opatření odůvodněno povahou a logikou německého daňového systému, jelikož jiné investiční společnosti mohou případně rovněž investovat do cílových společností a měly by mít taktéž nárok na využití ztrát. Tak tomu však není, jelikož cílové společnosti, v nichž mají účasti jiné investiční společnosti, mohou své ztráty převést pouze v případě, pokud tyto společnosti nabyly své účasti od společnosti rizikového kapitálu za podmínek popsanych v 21. bodě odůvodnění.

(31) Německo mimoto tvrdilo, že opatření neovlivňuje obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, jelikož sleduje „interní cíl“, který je v souladu se sdělením Komise o zdanění podnikatelské činnosti. Opatření představuje pouze výjimku z přísného pravidla, pro něž v ostatních členských státech neexistuje žádné srovnatelné pravidlo. Nemůže mít proto přeshraniční účinky na hospodářskou soutěž nebo obchod.

(32) Komise však uvedla, že se příjemci těchto opatření mohou podílet na obchodu s ostatními členskými státy, takže opatření může mít dopad na obchod. Mimoto je nutno při zkoumání otázky, zda daňové opatření poskytuje určitým podnikům selektivní výhodu, vycházet z obecně platného systému dotčeného členského státu. Otázka, jaké předpisy platí v jiných členských státech, není v zásadě důležitá.

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3.

3.3 Existence státní podpory v případě daňových úlev pro soukromé investory

- (33) Německo objasnilo, že toto opatření nepředstavuje státní podporu, jelikož příjemci jsou fyzické osoby. Jelikož v důsledku opatření jsou však investice do určitých podniků – cílových společností – pro investory přitažlivější, mohou být nepřímo zvýhodněny určité podniky (cílové společnosti) ⁽¹³⁾.
- (34) Komise proto dospěla k závěru, že jsou splněna kritéria týkající se „výhody“ a „selektivity“. Při uplatňování opatření by se mimoto podle odhadů roční daňové příjmy snížily přibližně o 30 milionů EUR.

3.4 Slučitelnost s pokyny Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků

- (35) Komise vyjádřila pochybnosti, že opatření jsou slučitelná s pokyny Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků (dále jen „pokyny pro rizikový kapitál“) ⁽¹⁴⁾, jelikož podle těchto pokynů nelze státní podporu ve formě rizikového kapitálu poskytnout velkým podnikům ⁽¹⁵⁾, podnikům v obtížích a podnikům činným v odvětví stavby lodí, v uhelném průmyslu a v ocelářství. V daném případě však mohou tato opatření využít rovněž podniky, které patří do výše uvedených skupin. Vymezení oblasti působnosti opatření (s ohledem na příjemce podpory) proto není v souladu s pokyny pro rizikový kapitál.
- (36) Státní podpory musí být mimoto podle bodu 4.3 pokynů pro rizikový kapitál zaměřeny na určité selhání trhu, přičemž existuje dostatek důkazů o jeho existenci. Takovýto důkaz však Německo nepředložilo.

- (37) Komise vyjádřila rovněž pochybnosti, že jsou splněny podmínky stanovené v oddíle 4 pokynů pro rizikový

⁽¹³⁾ Skutečnost, že daňové úlevy pro soukromé osoby, které investují do určitých podniků, mohou představovat státní podporu pro tyto podniky, byla potvrzena v rozsudku Soudního dvora (viz věc C-156/98, *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 2000, s. I-6857).

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2.

⁽¹⁵⁾ Definice pojmu cílové společnosti podle zákona o kapitálové účasti neodpovídá definici EU pro malé a střední podniky. S ohledem na podmínku, že cílová společnost při nabytí účasti společností rizikového kapitálu nesmí vykazovat vlastní kapitál vyšší než 20 milionů EUR, Komise například podotýká: bilanční suma se skládá z částky vlastního kapitálu a závazků. Závazky obvykle představují podstatně vyšší částku než vlastní kapitál. Praha hodnota bilanční sumy ve výši 43 milionů EUR platná pro malé a střední podniky je proto u cílových společností snadno překročena. V definici cílové společnosti nejsou mimoto obsaženy meze týkající se nejvýše 250 zaměstnanců a obrátu ve výši 50 milionů EUR.

kapitál. Komise podotkla, že omezení daňové úlevy na společnosti rizikového kapitálu, které investují do kapitálových společností, se zdá být v rozporu s oznámeným cílem opatření – podporou poskytování rizikového kapitálu pro všechny podniky, které potřebují rizikový kapitál. Mladé, inovativní podniky, které potřebují rizikový kapitál, mohou volit jiné právní formy než kapitálovou společnost. Mladé, inovativní podniky ve formě osobní společnosti by však neměly z opatření prospěch.

3.5 Slučitelnost se společným trhem

- (38) Komise vyslovila pochybnosti, že opatření jsou slučitelná s pravidly společného trhu. Za společnosti rizikového kapitálu lze považovat pouze podniky se sídlem a vedením společnosti v Německu. Zdá se proto, že pro podporu nejsou způsobilé určité podniky – zejména stále provozovny/pobočky a dceřiné společnosti podniků ze Společenství a z EHP se sídlem mimo Německo. Tato podmínka by mohla omezovat svobodu usazování ve smyslu článku 43 Smlouvy o ES.
- (39) Německo tvrdí, že podniky se sídlem mimo Německo nemohou být kontrolovány BaFin a měly by vůči německým společnostem rizikového kapitálu neopodstatněnou konkurenční výhodu. Komise však vyjádřila pochybnosti, že by neexistovaly jiné možnosti dohledu nad stálými provozovnami zahraničních podniků, které jsou zapsány v Německu a fakticky soutěží se společnostmi rizikového kapitálu. Komise proto dospěla k závěru, že neexistuje žádný důvod pro vyloučení těchto podniků z režimu. Z tohoto důvodu měla Komise rovněž pochybnosti, zda lze dotyčná opatření prohlásit za slučitelná se společným trhem.

4. PŘIPOMÍNKY NĚMECKA K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (40) Německo podalo své připomínky k rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES dopisem ze dne 3. března 2009. Připomínky se týkají všech tří opatření. Německo zastává stejně jako dříve názor, že se v případě těchto opatření nejedná o státní podporu.

4.1 Opatření týkající se živnostenské daně

- (41) Německo potvrdilo svůj názor, že opatření týkající se živnostenské daně nepředpokládá osvobození od živnostenské daně, nýbrž slouží k rozlišení mezi obchodní činností a činností v oblasti správy majetku, a má tudíž pouze deklaratorní význam. To, zda společnost

rizikového kapitálu vykonává obchodní činnost nebo činnost v oblasti správy majetku, je s konečnou platností posouzeno podle judikatury německého nejvyššího soudu, která je shrnuta v dopise z roku 2003.

- (42) Co se týká předpokládaného snížení daňových příjmů ve výši 90 milionů EUR, Německo objasnilo, že po vysvětlení zákona o kapitálové účasti dojde k méně případům „nezdařených“ smluvních ujednání, u nichž by byly daně splatné pouze kvůli „nezdařené“ formulaci.

4.2 Opatření týkající se převodu ztrát

- (43) Německo potvrdilo svůj názor, že předpisy týkající se odpočtu ztrát na úrovni cílových společností jsou odůvodněné povahou a logikou daňového systému, i když do cílových společností investují investiční společnosti, které nespádají do definice obsažené v zákoně o kapitálové účasti.
- (44) Podle názoru Německa má zákonodárce volnost rozhodování, pokud jde o odlišení společností rizikového kapitálu od ostatních investičních společností, jelikož mezi společnostmi rizikového kapitálu a ostatními investičními společnostmi existují objektivní rozdíly. Proto je podle bodu 24 sdělení Komise o zdanění podnikatelské činnosti odůvodněné rozdílné zacházení.
- (45) Společnosti rizikového kapitálu se mimoto nacházejí ve zvláštní situaci. Jelikož je pro ně typické, že investují do cílových společností s převodem ztrát, nejedná se v případě druhého opatření o státní podporu, nýbrž o úpravu za účelem vyrovnání nevýhod plynoucích pro trh rizikového kapitálu ze stávajícího systému.

4.3 Daňové úlevy pro soukromé investory

- (46) Podle názoru Německa nemá opatření týkající se daňových úlev žádný podstatný dopad na obchod mezi členskými státy, zejména vzhledem k tomu, že daňová úleva pro investora je omezena na 22 500 EUR. Opatření mimoto platí stejně pro cílové společnosti se sídlem v ostatních členských státech a nerozlišuje mezi německými cílovými společnostmi a cílovými společnostmi z ostatních členských států.
- (47) Německo dále objasnilo, že přímými příjemci jsou fyzické osoby, na něž se nevztahují pravidla státní podpory. Vzhledem ke své zvláštní struktuře opatření mimoto neposkytuje cílovým společnostem žádnou vyčíslitelnou výhodu, což rovněž vylučuje charakter státní podpory.

- (48) Podle údajů Německa není daňová úleva spojena přímo s investicí, nýbrž s prodejem účasti v cílové společnosti.

4.4 Porušení svobody usazování

- (49) Podle názoru Německa neporušuje zákon o kapitálové účasti svobodu usazování podle článku 43 Smlouvy o ES, jelikož omezení svobody usazování by bylo odůvodněné tím, že požadavek na sídlo představuje jedinou možnost, jak zajistit splnění zákonných podmínek.

5. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

- (50) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení podaly tři zúčastněné strany, a to dopisem ze dne 9. dubna 2009 (Bundesverband Deutscher Kapitalbeteiligungsgesellschaften — German Private Equity and Venture Capital Association e. V. (dále jen „BVK“)) a 14. dubna 2009 (Biotechnologie-Industrie-Organisation Deutschland e.V. (dále jen „BIO“) a rovněž Business Angels Network Deutschland e. V. (dále jen „BAND“)).

5.1 Připomínky třetích stran k živnostenské dani

- (51) Podle sdružení BVK neposkytuje zavedení zákonných kritérií v zákoně o kapitálové účasti pro hodnocení společnosti rizikového kapitálu jako společnosti vykonávající pro daňové účely činnosti v oblasti správy majetku společnosti rizikového kapitálu žádnou daňovou pobídku. Zákon o kapitálové účasti naopak přispěje spíše k další nejistotě v tomto odvětví.
- (52) Podle sdružení BVK není „objasnění“ méně přísné než dopis z roku 2003, jelikož Finanční výbor Spolkového sněmu zastával názor, že kromě zákona o kapitálové účasti zůstává doplňkově nadále použitelný rovněž dopis z roku 2003⁽¹⁶⁾. V důsledku toho mají být všeobecná ustanovení v § 1 odst. 19 zákona o kapitálové účasti upřesněna dopisem z roku 2003. Kvůli této neuspokojivé technice úpravy by byla pro společnosti rizikového kapitálu i nadále platná kritéria dopisu z roku 2003. Podle názoru sdružení BVK nelze snížení daňových příjmů, které spolková vláda vyčíslila odhadem na 90 milionů EUR, doložit.
- (53) Sdružení BVK se výslovně přimlouvá za jednotné rámcové podmínky pro tuzemské i zahraniční soukromé kapitálové společnosti, zejména společnosti z ostatních členských států Evropské unie, a tuzemské a zahraniční investory v Německu.

⁽¹⁶⁾ Viz stanovisko Finančního výboru německého Spolkového sněmu – BT-Drucks. 16/9829, s. 5 f: „za účelem výkladu právní úpravy je proto doplňkově nadále použije dosavadní správní nařízení“.

(54) Podle názoru organizace BIO zákon o kapitálové účasti nestanoví, že společnosti rizikového kapitálu jsou přednostně osvobozeny od živnostenské daně. Zákon o kapitálové účasti má uzákonit běžný postup používaný podle dopisu z roku 2003, a sice osvobodit od živnostenské daně fondy spravující majetek.

5.2 Přípomínky třetích stran k převodu ztrát

(55) Podle názoru sdružení BVK musí němečtí zákonodárci zacházet s tuzemskými a zahraničními rizikovými kapitálovými společnostmi a soukromými kapitálovými společnostmi stejně jako se společnostmi rizikového kapitálu ve smyslu zákona o kapitálové účasti. Sdružení BVK zastává dále názor, že tohoto cíle lze dosáhnout pouze prostřednictvím jednotných právních a daňových rámcových podmínek pro všechny soukromé kapitálové společnosti. Sdružení BVK navrhuje, aby i rizikové kapitálové společnosti, které nespádají do definice podle zákona o kapitálové účasti, mohly nediskriminačním způsobem využít odpočet ztrát. Sdružení BVK potvrzuje svůj názor, že zákaz odpočtu ztrát obsažený v zákoně o daních z příjmu právnických osob trvale zabraňuje investiční činnosti rizikových kapitálových společností a soukromých kapitálových společností.

(56) Organizace BIO Deutschland označila zákon o kapitálové účasti za zlepšení oproti zachování současného stavu, co se týká převodu ztrát. Organizace BIO se zaměřuje především na převod ztrát a zastává názor, že cílené zmírnění nevýhody nepředstavuje podporu. Jelikož platnými pravidly týkajícími se odpočtu ztrát jsou znevýhodněny zejména inovativní malé a střední podniky, je nutno zákon o kapitálové účasti považovat za opatření vyrovnávající daňovou nevýhodu. Podle názoru organizace BIO umožňuje zákon o kapitálové účasti správně a nutně rozlišovat společnosti rizikového kapitálu, které podniku poskytují kapitál.

5.3 Přípomínky třetích stran k daňovým úlevám pro soukromé investory

(57) Sdružení BVK uvítalo všeobecný cíl stanovený v zákoně o kapitálové účasti týkající se daňových úlev pro soukromé investory. Podle názoru sdružení BVK představuje toto opatření týkající se daňových úlev přiměřenou pobídku pro soukromé osoby, které investují do vysoce rizikového segmentu financování počátečních fází, jímž se zabývá zákon o kapitálové účasti.

(58) Síť BAND vyzdvihla skutečnost, že takovéto daňové úlevy pro soukromé osoby, které investují do mladých podniků, jsou v ostatních členských státech běžné a jsou tam zformulovány velkoryseji. Síť BAND se přimlouvá za zavedení daňových úlev pro soukromé investory, a vítá proto zákon o kapitálové účasti. Síť BAND současně vyslovila s ohledem na skutečně malé daňové výhody, které existují pouze v případě úspěšného výstupu, pochybnosti, zda bude mít zákon o kapitálové účasti pro business angels výrazný motivační účinek. Podle názoru sítě BAND činí maximální daňová úleva pro

investora na základě metody částečného zdanění přibližně 14 210 EUR, a nikoli 22 500 EUR, jak uvedlo Německo. Podle sítě BAND by byla nepřímá podpora cílových společností vždy nižší než prahová hodnota *de minimis* ve výši 200 000 EUR. Výhoda existuje (pokud vůbec) pouze v okamžiku výstupu investora.

(59) Podle mínění organizace BIO činí maximální výhoda, která je soukromému investorovi poskytnuta pouze za určitých podmínek, 22 500 EUR. Tato částka je minimální a není spojena s investicí (nýbrž s prodejem účastí), a není tudíž přenositelná na cílové společnosti.

6. STANOVISKO NĚMECKA K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN

(60) Německo odpovědělo na připomínky třetích stran dopisem ze dne 22. května 2009.

6.1 Opatření týkající se živnostenské daně

(61) Německo uvedlo, že sdružení BVK navzdory své kritice zákona o kapitálové účasti potvrzuje, že zákon o kapitálové účasti nepředstavuje odchylku od právní situace, pokud jde o rozlišování mezi činnostmi v oblasti správy majetku a obchodní činností.

6.2 Opatření týkající se převodu ztrát

(62) Německo poukazuje na skutečnost, že by návrh sdružení BVK na rozšíření opatření na celé odvětví soukromého kapitálu měl za následek neodůvodněné neočekávané zisky. Německo se rozhodlo pro nezbytné rozlišování v zájmu jednoznačného zaměření opatření.

(63) Německo zdůraznilo, že organizace BIO potvrzuje názor Německa, že zákon o kapitálové účasti představuje soudržné rozlišování na základě objektivních kritérií s cílem zamezit nadměrnému využívání ztrát.

6.3 Daňové úlevy pro soukromé investory

(64) Německo považuje připomínky třetích stran za potvrzení jeho názoru, že opatření nepředstavuje státní podporu vzhledem ke skutečnosti, že je minimální a nepřímé, je zaměřené na zisk a je určeno pro cílové společnosti všech členských států.

7. POSOUZENÍ

7.1 Existence státní podpory

7.1.1 Opatření týkající se živnostenské daně

(65) V rámci formálního vyšetřovacího řízení nebyly rozptýleny pochybnosti Komise týkající se údajného právního „objasnění“ dopisu z roku 2003 v zákoně o kapitálové účasti s ohledem na povinnost k živnostenské dani.

- (66) Německo předpokládá, že toto opatření povede k snížení daňových příjmů o 90 milionů EUR ročně. Objasňuje tuto ztrátu daňových příjmů tím, že bude existovat méně „nezdařených smluvních ujednání“. Toto odůvodnění není pro Komisi přesvědčivé. Stěží lze totiž uvěřit tomu, že společnosti rizikového kapitálu mají natolik nedostatečné znalosti daňového práva, aby nebylo možno zamezit takovým „nezdařeným smluvním ujednáním“ a z toho plynoucím daňovým povinnostem. Názor Komise je mimoto jednoznačně potvrzen třetími stranami, jelikož sdružení BVK uvádí, že zákon o kapitálové účasti dále přispěje k nejistotě v tomto odvětví.
- (67) Komise každopádně uvádí, že by opatření jednoznačně vedlo ke ztrátě státních prostředků, jež by jinak připadly státu (v předchozí situaci). Komise proto dospěla k závěru, že opatření je poskytnuto ze státních prostředků.
- (68) Bez ohledu na otázku, zda je dopis z roku 2003 v souladu s povahou a logikou německého daňového systému, která není v daném případě důležitá, Komise v rozhodnutí o zahájení řízení uvedla, že se zdá, že se zákon o kapitálové účasti odchyluje od dopisu, jelikož:
- společnosti rizikového kapitálu mohou hledat investory prostřednictvím nabídek zaměřených na širokou veřejnost, zatímco v dopise z roku 2003 bylo toto vyloučeno,
 - podle zákona o kapitálové účasti mohou mít společnosti rizikového kapitálu obchodní prostory a obchodní organizaci své činnosti, zatímco dopis z roku 2003 zakazuje „rozsáhlou vlastní organizaci“ a omezuje počet zaměstnanců a využívání kancelářských prostor na míru, která je běžná u „velkého soukromého majetku“,
 - podnikatelská činnost v portfoliových společnostech prostřednictvím společnosti rizikového kapitálu není v zákoně o kapitálové účasti výslovně zakázána, zatímco dopis z roku 2003 podnikatelskou činnost v portfoliových společnostech nepovoluje, jak je uvedeno v 13. bodě odůvodnění.
- (69) Připomínky obdržené v rámci vyšetřovacího řízení tyto pochybnosti nerozptýlily. Komise proto musí vyvodit závěr, že zákon o kapitálové účasti rozšiřuje potenciální okruh příjemců, kteří nepodléhají povinnosti k živnostenské dani, jelikož některé společnosti rizikového kapitálu, jež by podle dopisu z roku 2003 podléhaly živnostenské dani, nemusí této dani podléhat. Dotyčné opatření proto poskytuje určitým společnostem rizikového kapitálu daňovou úlevu, pokud jim umožňuje vykonávat určité činnosti, přičemž je osvobozuje od daňové povinnosti, na rozdíl od rizikových kapitálových fondů/soukromých kapitálových fondů, na něž se vztahuje pouze dopis z roku 2003, a tudíž při výkonu těchto činností podléhají daňové povinnosti.
- (70) Opatření poskytuje selektivní výhodu pouze společnostem rizikového kapitálu, které patří do oblasti působnosti zákona o kapitálové účasti, ve srovnání s rizikovými kapitálovými fondy/soukromými kapitálovými fondy. Společnosti rizikového kapitálu mají z opatření prospěch pouze tehdy, spadají-li do definice zákona o kapitálové účasti. Opatření proto nemohou využít rizikové kapitálové fondy / soukromé kapitálové fondy, které do kapitálových účastí v cílových společnostech investovaly méně než 70 % veškerých svých aktiv, ačkoliv v zásadě vykonávají stejné činnosti. Totéž platí pro rizikové kapitálové fondy/soukromé kapitálové fondy, které nemají sídlo nebo vedení společnosti v Německu. Úpravu podle zákona o kapitálové účasti proto nemohou využít rizikové kapitálové fondy / soukromé kapitálové fondy, které mají v Německu pouze stálou provozovnu, ačkoliv vykonávají naprosto stejné činnosti jako společnosti rizikového kapitálu.
- (71) Pouze podniky, které patří do tohoto úzkého okruhu, jsou prostřednictvím státních prostředků osvobozeny od části svých provozních nákladů (a to určité daňové povinnosti), jež by podle současného právního rámce normálně musely hradit samy. Příjemci, kterým je poskytnuta tato výhoda, působí převážně v oblasti poskytování soukromého kapitálu a rizikového kapitálu a soutěží s ostatními kapitálovými společnostmi v Německu nebo v ostatních členských státech. Jelikož toto daňové opatření zvyšuje finanční prostředky, jež mají příjemci k dispozici při výkonu své činnosti, posiluje jejich postavení vůči konkurentům ve Společenství. Tato podpora proto může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (72) Komise proto dospěla k závěru, že se v případě oznámeného opatření týkajícího se živnostenské daně jedná o státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES ve prospěch určitých společností rizikového kapitálu.

7.1.2 Odpočet ztrát

- (73) Jak je uvedeno v bodě 4.2, Německo v zásadě připouští, že znovuzavedení převodu ztrát u společností rizikového kapitálu investujících do cílových společností je selektivní a zvýhodňuje jak společnosti rizikového kapitálu, tak i cílové společnosti. Německo se však domnívá, že společnosti rizikového kapitálu a cílové společnosti jsou přiměřeně a prakticky rozlišeny a rozlišení je podle bodu 24 sdělení Komise o zdanění podnikatelské činnosti (kde je uvedeno, že určité rozdíly v daňovém systému mohou být odůvodněné objektivními rozdíly mezi poplatníky) odůvodněné objektivními rozdíly mezi poplatníky, jelikož zavedení všeobecného omezení týkajícího se využívání ztrát v roce 2008 představuje pro trh rizikového kapitálu zvláštní nevýhodu.

- (74) Komise za prvé uvádí, že opatření je pro stát jednoznačně spojeno se ztrátou státních prostředků. Je proto poskytnuto ze státních prostředků. Daňové ztráty připadají cílovým společnostem a společnostem rizikového kapitálu, jelikož tyto společnosti jsou příjemci podpory. Méně přísná ustanovení týkající se převodu ztrát, která platí pro cílové společnosti, v nichž získaly podíly společnosti rizikového kapitálu, představují hospodářskou výhodu pro obě skupiny podniků a umožňují jim dosáhnout daňových úspor. Cílová společnost má navíc prospěch z převodu ztrát, jelikož může započítat ztráty a zaplatit nižší daně, než by tomu bylo jinak podle předpisů, jež mají zamezit zneužívání. Společnosti rizikového kapitálu jsou téměř bezprostředním příjemcem, jelikož jiný nabyvatel nemůže zápočet využít.
- (75) Jelikož daňové úspory lze v zásadě dosáhnout pouze tehdy, investují-li společnosti rizikového kapitálu do cílových společností, jsou cílové společnosti zvýhodněny rovněž nepřímo. Opatření poskytuje společnostem rizikového kapitálu pobídku k investování do cílových společností, a nikoli do jiných podniků, jež by pro investory rizikového kapitálu přicházely do úvahy z čistě hospodářského hlediska. Cílové společnosti proto mohou získat rizikový kapitál v jiném rozsahu a za jiných podmínek než bez opatření. Opatření proto může nepřímo posílit kapitálovou základnu cílových společností.
- (76) Je nutno odmítnout tvrzení Německa, že toto opatření, ačkoliv nelze vyloučit, že definice cílové společnosti zahrnuje podniky v obtížích, nepředstavuje pro tyto podniky výhodu. Podle tvrzení Německa nedosáhne cílová společnost, která se nachází v obtížích, žádného zisku, oproti němuž by bylo možno započítat ztráty a zdanit je. Možnost využití ztrát z předchozích období není proto pro tyto podniky důležitá. Zákon o kapitálové účasti tudíž nepředstavuje pro podniky v obtížích ve smyslu definice podle práva Společenství žádnou výhodu. Podle názoru Komise není toto tvrzení logické, jelikož nabyvatel podniku v obtížích nebo „zastřešující společnosti“ může mít z daňových důvodů zájem zejména o převod ztrát.
- (77) Tyto výhody mohou ovlivnit obchod a narušit hospodářskou soutěž. Pro společnosti rizikového kapitálu ověřila Komise toto kritérium s ohledem na úpravu živnostenské daně v 71. bodě odůvodnění. S ohledem na cílové společnosti Komise uvádí, že tyto podniky mohou působit v kterémkoli hospodářském odvětví, a tudíž rovněž v hospodářských odvětvích, v nichž existuje nebo by mohl existovat obchod uvnitř Společenství. Poskytnutá hospodářská výhoda proto může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (78) Komise za druhé podotýká, že opatření je nesporně selektivní.
- (79) Komise za třetí uvádí, že se Německu nepodařilo prokázat, že opatření je v souladu s povahou a logikou německého daňového systému. I kdyby bylo pravdou, že omezené využívání ztrát představuje pro trh rizikového kapitálu obzvláštní nevýhodu, je proto opodstatněné zvláštní zacházení, neodůvodňuje to podle názoru Komise rozlišování poplatníků, které Německo uplatňuje, jelikož ze zákazu převodu ztrát není vyňato celé odvětví rizikového kapitálu. Pokud by byly předpoklady Německa správné, neexistoval by žádný objektivní důvod pro to, vyloučit z opatření podniky, které nejsou společnostmi rizikového kapitálu a investují do stejných cílových společností. Podniky, které nejsou společnostmi rizikového kapitálu, však mohou opatření využít pouze v ojedinělém případě, pokud získají účast v cílové společnosti od společnosti rizikového kapitálu. Tento názor je potvrzen rovněž připomínkami sdružení BVK, jež byly uvedeny v bodě 5.2.
- (80) Mimoto se nezdá, že opatření je v souladu s povahou a logikou německého daňového systému, jelikož nebylo prokázáno, proč omezené využívání ztrát představuje pro společnosti rizikového kapitálu obzvláštní nevýhodu při investování do cílových společností, nikoli však při výkonu stejných činností, poskytují-li kapitál jiným podnikům, například osobním společnostem, které se mohou rovněž potýkat s potížemi při získávání rizikového kapitálu (zejména mladé, inovativní podniky).
- (81) Komise dále uvádí, že Německo zpřísněním opatření, jež mají zamezit zneužívání převodu ztrát, jak bylo zmíněno v bodě 2.4.1, prostřednictvím zákona o reformě podnikových daní z roku 2008 stanovilo nový všeobecný daňový předpis v této oblasti. Opatření, jež mají zamezit zneužívání, by byla částečně zrušena méně přísnými ustanoveními o převodu ztrát, která platí pro vybranou skupinu podniků, což (jak se zdá) nelze odůvodnit povahou a logikou daňového systému platného od roku 2008.
- (82) Komise proto dospěla k závěru, že se v případě oznámeného opatření týkajícího se převodu ztrát jedná o státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES ve prospěch cílových společností a společností rizikového kapitálu.

7.1.3 Daňové úlevy pro soukromé investory

- (83) Jak bylo uvedeno v bodě 4.3, Německo tvrdí, že toto opatření nepředstavuje státní podporu, jelikož příjemci jsou fyzické osoby. Současně Německo tvrdí, že opatření neposkytuje cílovým společnostem ověřitelnou a vyčíslitelnou výhodu, a nemá proto žádný dopad na cenu podílů. Daňová úspora u soukromých investorů je velmi malá a existuje pouze v případě úspěšného odchodu investora. Opatření proto podle názoru Německa poskytuje soukromým investorům pouze malou pobídku k investování do cílových společností. V souladu s tím by byla hospodářská soutěž mezi cílovými společnostmi a ostatními podniky prostřednictvím opatření narušena pouze minimálně.
- (84) Jak je uvedeno v oddíle 2.1, tímto opatřením Německo přichází o státní prostředky ve výši 30 milionů EUR ročně. Opatření je tudíž financováno ze státních prostředků.
- (85) Dotyčné opatření podnítí prostřednictvím daňových pobídek soukromé osoby k investování do vybrané skupiny podniků (tj. cílových společností), a nikoli do ostatních podniků, jež by pro investory rizikového kapitálu přicházely v úvahu z čistě hospodářského hlediska. Tímto mohou cílové společnosti získat rizikový kapitál v jiném rozsahu a za jiných podmínek než bez opatření. Opatření proto může nepřímo posílit kapitálovou základnu cílových společností. Tento závěr platí i v případě, že daňová úleva poskytnutá investorům závisí na budoucích ziscích a (jak zdůrazňuje Německo a třetí strany) dotyčná částka je poměrně nízká. Vzhledem k charakteru opatření je zjevně obtížné vyčíslit přesně předem výhodu, která bude z opatření vyplývat pro cílové společnosti⁽¹⁷⁾. Nelze proto vyvodit závěr, že se u podpory pro cílové společnosti každopádně jedná o částky *de minimis*. Skutečnost, že se v případě daňové úlevy pro soukromé osoby, které investují do určitých podniků, může nezávisle na rozsahu výhody poskytnuté soukromé osobě jednat o státní podporu ve prospěch těchto podniků, potvrdil mimoto i Soudní dvůr⁽¹⁸⁾.
- (86) Komise proto vyvozuje závěr, že opatření týkající se úlevy na dani z příjmu je selektivní a zvýhodňuje omezený počet podniků tím, že jim ve srovnání s obvyklými podmínkami na trhu zajišťuje lepší přístup k rizikovému kapitálu. Výhoda je poskytnuta ze státních

prostředků, jelikož se v zásadě jedná o ztrátu daňových příjmů, jejichž prostřednictvím jsou zajištěny tržní pobídky pro soukromé osoby k poskytnutí kapitálu pro cílové společnosti, a nikoli pro ostatní podniky, jež by pro investory obvykle přicházely v úvahu na základě vyhlídek na návratnost investic.

- (87) Nakolik může tato podpora narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy, je objasněno v 77. bodě odůvodnění.
- (88) Komise proto vyvozuje závěr, že se v případě pozměněného opatření týkajícího se úlev na dani z příjmu jedná o státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES ve prospěch cílových společností.

7.2 Slučitelnost s pravidly státní podpory

7.2.1 Oznámení opatření

- (89) Německo oznámilo zákon o kapitálové účasti před jeho zavedením, a splnilo proto svou povinnost podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Jelikož všechna opatření obsažená v zákoně o kapitálové účasti mají společný cíl, a to podpořit poskytování soukromého rizikového kapitálu podnikům, přezkoumala Komise jejich slučitelnost se společným trhem podle pokynů pro rizikový kapitál.
- (90) Komise mimoto ověřila, zda jsou na dotyčná opatření použitelné jiné rámce a nařízení v oblasti státních podpor, a to rámec Společenství pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací⁽¹⁹⁾, nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách)⁽²⁰⁾ (dále jen „nařízení o blokových výjimkách“), nebo nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis*⁽²¹⁾. Na rozdíl od posuzovaných opatření jsou podle těchto rámců Společenství případně nařízení z oblasti působnosti vyloučeny podniky v obtížích a podniky činné v oblasti stavby lodí, uhelném průmyslu a v ocelářství a/nebo je způsobilost pro podporu omezena na malé a střední podniky. Z výše uvedených důvodů zastává Komise názor, že oblast působnosti těchto rámců Společenství a nařízení vylučuje jejich použitelnost na oznámená opatření.

⁽¹⁷⁾ Je zjevně obtížné zjistit předem rozdíl mezi částkou a podmínkami, za nichž by byl kapitál poskytnut bez opatření, a částkou/podmínkami na základě opatření.

⁽¹⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-156/98, *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 2000, s. I-6857, bod 64: „Jak je uvedeno v bodě 30 tohoto rozsudku, je třeba vycházet především z toho, že dotyčný režim podpory poskytuje podnikům, které jsou příjemci podpory, provozní podporu [...]“.

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. C 323, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁰⁾ Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²¹⁾ Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

7.2.2 Opatření týkající se živnostenské daně

- (91) Jak je uvedeno v bodě 7.1.1, opatření týkající se živnostenské daně představuje státní podporu pro společnosti rizikového kapitálu. Toto opatření však neposkytuje společnostem rizikového kapitálu výslovně pobídky pro uskutečnění investic rizikového kapitálu, nýbrž jim pouze umožňuje disponovat většími finančními zdroji, o jejichž použití mohou rozhodnout libovolně (tj. rozdělení vyššího zisku pro jejich partnery).
- (92) Na rozdíl od daných opatření nelze podle pokynů pro rizikový kapitál státní podpory ve formě rizikového kapitálu poskytovat velkým podnikům, podnikům v obtížích nebo podnikům činným v oblasti stavby lodí, uhelném průmyslu a v ocelářství. Opatření týkající se živnostenské daně však může přinést prospěch takovýmto podnikům, zejména velkým podnikům. Oblast působnosti opatření proto není v souladu s pokyny pro rizikový kapitál.
- (93) Opatření není v souladu s oddílem 4 pokynů pro rizikový kapitál, jelikož nejsou splněny zvláštní podmínky pro použití tohoto oddílu. Podle oddílu 4 nesmí finanční tranše v období dvanácti měsíců převýšit částku 1,5 milionu EUR na cílový podnik. Posuzované opatření takovéto omezení nepředpokládá. Podle pokynů pro rizikový kapitál musí být financování v rámci opatření podpory omezeno u malých podniků na fázi rozšiřování a u středních podniků na rané fáze. Tyto podmínky nejsou splněny, jelikož se v případě cílových společností může jednat rovněž o velké podniky.
- (94) Opatření není v souladu s požadavky na kumulaci a předkládání zpráv podle oddílu 6 a bodu 7.1 pokynů pro rizikový kapitál.
- (95) Komise mimoto nemůže posoudit slučitelnost opatření s ustanoveními oddílu 5 pokynů pro rizikový kapitál. Podle pokynů pro rizikový kapitál musí být státní podpora zaměřena na určité selhání trhu, přičemž existuje dostatek důkazů o jeho existenci. Německo nepředložilo žádné důkazy, že cílové společnosti jsou dotčeny určitým selháním trhu.
- (96) Komise proto vyvozuje závěr, že opatření týkající se živnostenské daně není slučitelné se společným trhem.

7.2.3 Odpočet ztrát

- (97) Jak je uvedeno v oddíle 7.1.2, opatření týkající se převodu ztrát představuje státní podporu na úrovni společností rizikového kapitálu a cílových společností. Státní podpora je poskytnuta ve formě daňové pobídky ve smyslu bodu 4.2 písm. d) pokynů pro rizikový kapitál.
- (98) Z důvodů objasněných v 92., 93., 94. a 95. bodě odůvodnění nemůže Komise považovat dané opatření za slučitelné se společným trhem; toto opatření není v souladu s kritérii pro vyloučení podle bodu 2.1, ani s požadavky na kumulaci a předkládání zpráv v oddíle 6 a bodě 7.1 pokynů pro rizikový kapitál, ani s kritérii v oddíle 4 pokynů pro rizikový kapitál; mimoto neexistují žádné důkazy o selhání trhu, jímž by byly dotčeny cílové společnosti a společnosti rizikového kapitálu, takže Komise nemá žádný důvod pro zahájení podrobného posouzení slučitelnosti dotčených opatření podle oddílu 5 pokynů pro rizikový kapitál.
- (99) V tomto opatření není vyloučena koupě stávajících akcií (náhradní financování) cílové společnosti. Náhradní financování však není podle definice rizikového kapitálu v pokynech pro rizikový kapitál přípustné.
- (100) Komise mimoto podotýká, že se omezení daňové úlevy na společnosti rizikového kapitálu, které investují do kapitálových společností, zdá být v rozporu s cílem opatření – podporou investic rizikového kapitálu. Mladé, inovativní podniky, které potřebují rizikový kapitál, mohou volit jiné právní formy než kapitálovou společnost. Mladé, inovativní podniky ve formě osobní společnosti by nemohly opatření využít.
- (101) Komise proto vyvozuje závěr, že opatření týkající se převodu ztrát není slučitelné se společným trhem.

7.2.4 Daňové úlevy pro soukromé investory

- (102) Jak je uvedeno v bodě 7.1.3, opatření týkající se úlev na dani z příjmu představuje nepřímou státní podporu na úrovni cílových společností. Jelikož opatření poskytuje pobídky pro soukromé osoby, aby investovaly do cílových společností, může zvýhodnit investice rizikového kapitálu podle bodu 4.2 písm. d) pokynů pro rizikový kapitál.

(103) Z důvodů objasněných v 92., 93., 94. a 95. bodě odůvodnění nemůže Komise považovat dané opatření za slučitelné se společným trhem; toto opatření není v souladu s kritérii pro vyloučení podle bodu 2.1, ani s požadavky na kumulaci a předkládání zpráv obsaženými v oddíle 6 a bodě 7.1 pokynů pro rizikový kapitál, ani s kritérii obsaženými v oddíle 4 pokynů pro rizikový kapitál; mimoto neexistují žádné důkazy o selhání trhu, jímž by byly dotčeny cílové podniky a společnosti rizikového kapitálu, takže Komise nemá žádný důvod pro zahájení podrobného posouzení slučitelnosti dotčených opatření podle oddílu 5 pokynů pro rizikový kapitál.

(104) Komise proto vyvozuje závěr, že opatření týkající se úlev na dani z příjmu nelze v jeho současné podobě považovat za slučitelné se společným trhem podle pokynů pro rizikový kapitál. Jelikož však soukromým osobám budou poskytnuty pouze poměrně malé pobídky k investicím do cílových společností, a tudíž rovněž výhoda poskytnutá cílovým společnostem by byla malá, může opatření narušit hospodářskou soutěž mezi cílovými společnostmi a podniky, které nejsou cílovými společnostmi, pouze minimálně. Opatření může mít mimoto všeobecný pozitivní účinek, jelikož může přispět k poskytování rizikového kapitálu na základě řádných hospodářských hledisek podnikům, které potřebují rizikový kapitál. Soukromí investoři volí případně cílové společnosti podle vyhlídek na návratnost investic. Komise proto zastává názor, že opatření lze uvést do souladu s požadavky stanovenými v pokynech pro rizikový kapitál splněním podmínek uvedených v článku 3 tohoto rozhodnutí.

7.3 Slučitelnost se společným trhem

(105) Opatření týkající se živnostenské daně a převodu ztrát, jež by mohla zvýhodnit společnosti rizikového kapitálu, jsou v rozporu s pravidly společného trhu, zejména s ohledem na svobodu usazování ve smyslu článku 43 Smlouvy o ES (viz bod 3.5).

(106) Podle Německa obsahuje zákon o kapitálové účasti podrobná ustanovení týkající se struktury a obchodní činnosti společností rizikového kapitálu. Ta zahrnují zejména pravidla týkající se druhu transakcí, investiční politiky společností rizikového kapitálu, otázky začlenění do koncernových struktur a minimální nominální hodnoty účastí ve společnostech rizikového kapitálu. Tato pravidla by platila pro všechny společnosti riziko-

vého kapitálu. U německých stálých provozoven zahraničních kapitálových společností nelze zajistit dodržování předpisů celou společností. Pouze omezené uznání německé stálé provozovny by proto umožnilo obcházení předpisů, a tudíž fakticky jejich neplatnost. Každý úřad finančního dohledu dohlíží na podniky spadající do jeho oblasti působnosti podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, přičemž značná část těchto předpisů je harmonizována s právem EU. V oblasti financování rizikového kapitálu však takováto harmonizace předpisů v oblasti dohledu s právem EU neexistuje.

(107) Obavy Komise související s hospodářskou soutěží nebyly rozptýleny. Za prvé, pro podporu by měly být v zásadě způsobilé podniky v ES a EHP se sídlem mimo Německo a se stálou provozovnou v Německu, pokud mohou prokázat, že splňují podmínky stanovené v režimu podpory a ustanovení týkající se struktury a obchodní činnosti společností rizikového kapitálu (jsou-li slučitelná se Smlouvou o ES). Tvrzení, že BaFin nemůže na tyto společnosti dohlížet, nutně neznamená, že mají konkurenční výhodu oproti společnostem usazeným v Německu, ani že fakticky nesplňují podmínky stanovené v režimu podpory a ustanovení týkající se struktury a obchodní činnosti společností rizikového kapitálu. Toto tvrzení proto samo o sobě nepostačuje pro odchylku od základního pravidla Smlouvy o ES.

(108) Zdá se, že by Německo mohlo stejného cíle dosáhnout pomocí méně diskriminujících prostředků⁽²²⁾. Splnění podmínek stanovených v režimu podpory by bylo možno ověřit například dobrovolným předložením dokumentů BaFin za účelem kontroly, potvrzením ze strany zahraničního orgánu dohledu nebo nezávislými auditor-skými zprávami. Německo by proto mělo zahraničním společnostem se stálou provozovnou v Německu umožnit, aby prokázaly, že splňují podmínky stanovené v režimu podpory a ustanovení týkající se struktury a obchodní činnosti společností rizikového kapitálu.

(109) Komise proto vyvozuje závěr, že opatření týkající se živnostenské daně a převodu ztrát nejsou slučitelná se společným trhem, jelikož porušují svobodu usazování ve smyslu článku 43 Smlouvy o ES.

⁽²²⁾ Ve věci státní podpory N 629/07 (Úř. věst. C 206, 1.9.2009, s. 1) předpokládaly francouzské orgány možnost poskytnutí podpory rovněž zahraničním investičním strukturám, které jsou srovnatelné se strukturami usazenými ve Francii, jímž je určena posuzovaná podpora. Dalším příkladem je státní podpora N 36/09 (Úř. věst. C 186, 8.8.2009, s. 3).

8. ZÁVĚR

- (110) Komise má za to, že opatření podpory týkající se povinnosti k živnostenské dani v případě společností rizikového kapitálu není slučitelné se Smlouvou o ES.
- (111) Komise se dále domnívá, že opatření podpory týkající se převodu ztrát v případě cílových společností nabytých společnostmi rizikového kapitálu není slučitelné se Smlouvou o ES.
- (112) Komise zastává rovněž názor, že splněním podmínek stanovených v článku 3 tohoto rozhodnutí lze zajistit slučitelnost opatření týkajícího se daňových úlev pro soukromé investory se Smlouvou o ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režimy státní podpory, které Německo zamýšlí zavést podle § 1 odst. 19 a § 4 zákona o modernizaci rámcových podmínek pro kapitálové účasti (dále jen „zákon o kapitálové účasti“), nejsou slučitelné se společným trhem.

Režim podpory proto nelze zavést.

Článek 2

Režim státní podpory, který Německo zamýšlí zavést podle § 1 odst. 20 zákona o kapitálové účasti, je slučitelný se společným trhem s výhradou podmínek stanovených v článku 3.

Článek 3

Režim státní podpory podle § 1 odst. 20 zákona o kapitálové účasti je nutno upravit tak, aby byly splněny tyto podmínky:

- definice „cílových společností“ je omezena na malé a střední podniky ve smyslu definice v příloze I obecného nařízení o blokových výjimkách⁽²³⁾,

- definice „cílových společností“ vylučuje podniky v obtížích a podniky činné v oblasti stavby lodí, v uhelném průmyslu a v ocelářství,
- maximální finanční tranše činí 1,5 milionu EUR na cílový malý nebo střední podnik za období dvanácti měsíců a je omezena na financování růstu v raných fázích,
- Německo vyvine mechanismus, jehož prostřednictvím je zajištěno, že opatření je v souladu s požadavky na kumulaci a předkládání zpráv uvedenými v oddíle 6 a bodě 7.1 pokynů pro rizikový kapitál,
- je vyloučena koupě stávajících akcií (náhradní kapitál) cílového malého nebo středního podniku,
- neexistují žádné zvláštní požadavky týkající se právní formy cílové společnosti.

Článek 4

Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Německo informuje Komisi o opatřeních přijatých k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

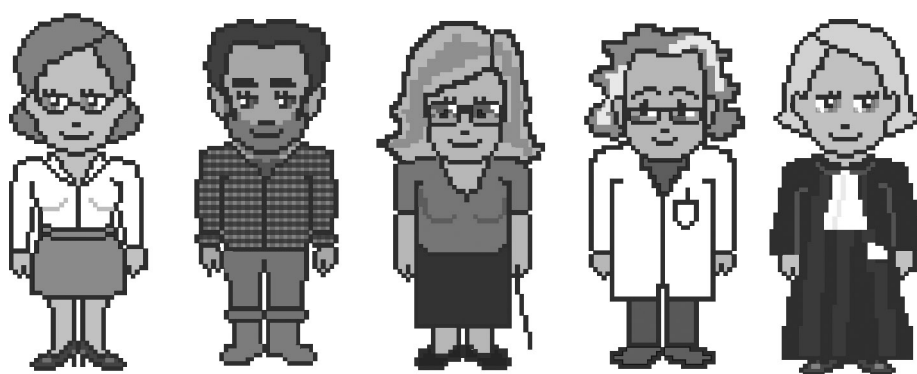
V Bruselu dne 30. září 2009.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

⁽²³⁾ Viz poznámka pod čarou 20.

EU Book shop

Všechny publikace EU,
které hledáte!

bookshop.europa.eu

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

